

3. Palkkalautakunta

Lautakunnan kokoonpano, kokoukset ym. Palkkalautakuntaan oli v:ksi 1967 valittu uusiksi jäseniksi putkenasent. Pentti Laine ja pankinjoht. Holger Liinpää siht. Taisto Johteisen ja dipl.ins. Kari Rahkamon tilalle. Muuten oli lautakunnan kokoonpano sama kuin edellisenä vuonna. Sihteerinä toimi varat. Eero Haapanen (16.1. 81—83 §).

Lautakunnalla oli vuoden aikana 48 kokousta, joiden pöytäkirjojen pykälien lukumäärä oli yhteensä 3 315.

Palkkalautakunta päätti, että sen neuvottelijoina tulivat kertomusvuonna toimimaan puheenjoht. Carl-Olaf Homén, toimistopääll. Erkki Salmio, apul.toimistopääll. Juha Keso ja kaupungin tuntipalkkaisten työntekijäin työehtosopimuksia ja niiden soveltamista koskevien neuvottelujen osalta palkkausins. Kyösti Suikkanen sekä asiain laadusta ja laajuudesta riippuen lisäksi jäsenet Esko Similä ja Olavi Valpas (16.1. 87 §).

Kesätyöaika. Kaupunginhallitus oli 9.3. 1967 kehottanut palkkalautakuntaa tekemään esityksen v. 1966 päätettyjen kesätyöajan toteuttamishojeden uusimiseksi kertomusvuotta varten ottaen huomioon kaupunginvaltuuston 8.3.1967 tekemän päätöksen aiheuttamat muutokset ja ne tarkistukset ja tulkinnat, joita lautakunta pitäisi tarpeellisina. Lautakunta päätti tehdä eo. mukaisen esityksen kaupunginhallitukselle sekä lähettää sen myös tiedoksi kaupungin virastoille ja laitoksille (26.4. 824 §).

Viranhaltijain ja toimihenkilöiden palkkojen yleistarkistus. Ryhdyttäessä syksyllä 1966 neuvottelemaan palkkojen yleistarkistuksesta oli Kaupunkiliiton puolesta pidetty lähtökohtana kaksivuotisen eli v. 1967 ja 1968 koskevan suosituksen aikaansaamista. Neuvottelujen alkaessa ilmeni, ettei tällaiseen ratkaisuun ollut mahdollisuuksia, joten neuvotteluja näin ollen jatkettiin vain v. 1967 koskevasta suosituksesta. Kaupungin neuvottelijain ehdotus, joka lähetettiin viranhaltijoita edustaville järjestöille, oli Kaupunkiliiton esittämien periaatteiden mukainen. Asiassa käytiin neuvotteluoikeuslain mukaiset viralliset neuvottelut järjestöjen kanssa 23. ja 28.2.1967. Neuvottelujen kuluessa vaadittiin järjestöjen taholta muutoksia ja selvennyksiä ehdotuksen eräisiin kohtiin. Kaupungin neuvottelijat katsoivat, ettei ehdotukseen voitu tehdä järjestöjen esittämiä muutoksia muilta osin kuin mitä kesätyöaikajärjestelystä annettu Kaupunkiliiton palkka-asiainneuvoston tulkintaohje edellytti. Kaupungin neuvottelijain ponsiehdotus tehtiin nimenomaisesti sillä edellytyksellä, että ehdotukseen sisältyviin työaikajärjestelyihin ja muihin kysymyksiin ei puolin tai toisin vedota muussa yhteydessä. Neuvotteluissa mukana olleet järjestöt hyväksyivät ehdotuksen lukuun ottamatta Kunnallis- ja sairaala-alojen työntekijäin liiton Helsingin keskusjärjestöä. Yhtyen kaupungin neuvottelijain ehdotukseen yleiskorotuksen toteuttamisesta viranhalti-

jain ja toimihenkilöiden palkkauksissa v. 1967 lähetti palkkalautakunta esityksensä kaupunginhallitukselle (28.2. 435 §).

Eräiden teknillisten ja niihin verrattavien virkojen sekä toimien palkkauksesta tehtyjen sopimusten jatkaminen ja uusien sopimusten tekeminen. Kaupungin palveluksessa olevien diplomi-insinöörien ja arkkitehtien palkkaus oli järjestetty kaupunginvaltuuston v. 1964 ja 1965 tekemien päätösten perusteella. Osa palkkaussopimuksista oli tehty määräaikaisina olemaan voimassa kolme vuotta, osa toistaiseksi voimassa olevina joko kolmen tai yhden kuukauden irtisanomisen varassa. Kun kysymys näiden virkojen palkkauksen uudelleenjärjestelystä oli tullut ajankohtaiseksi em. sopimusten päättymisen sekä myös vertailupalkkauksissa tapahtuneen kehityksen vuoksi, oli ao. järjestöjen pyynnöstä aloitettu neuvottelut korkeakouluinsinöörien ja arkkitehtien kanssa tehtyjen työsopimusten ja palkkaussopimusten jatkamisesta, sopimusten edellyttämästä palkkauksesta ja uusien sopimusten tekemisestä. Palkkalautakunta päätti esittää kaupunginhallitukselle neuvottelutuloksen hyväksymistä sekä ko. virkojen ja toimien palkkatason vahvistamista (12.5. 931 §, 7.6. 2002 §).

Palkkalautakunnan ja eri virastojen ja laitosten välisissä neuvotteluissa, joita käytiin kaupunginvaltuuston 7. ja 21.6. tekemien päätösten puitteissa sekä alan järjestöjen kanssa saavutetun neuvottelutuloksen perusteella, oli yleensä voitu päästä tulokseen, jossa mahdollisuuksien mukaan oli otettu huomioon eri virastojen keskinäiset palkkasuhteet. Toimisto antoi tältä pohjalta kaupunginhallitukselle sekä lautakunnille, virastoille ja laitoksille niiden pyytämät lausunnot palkkausten järjestelystä. Lautakunta päätti lähettää kaupunginhallitukselle virastojen ja laitosten johdon kanssa valmisteltujen ehdotusten yhteenvedon esittäen päätösehdotuksen mukaista ratkaisua (18.12. 3227 §).

Kaupunginvaltuuston 7.6. tekemän päätöksen nojalla palkkalautakunta päätti aset-

taa jaoston tutkimaan edellytyksiä teknillisen korkeakoulu- tai opistokoulutuksen saaneen henkilöstön siirtämiseksi normaaliin virkapalkkaukseen valiten jaoston puheenjohtajaksi lautakunnan puheenjoht. Carl-Olaf Homénin sekä jäseniksi lautakunnan jäsenet Olavi Valppaan ja Esko Similän. Lisäksi päätettiin valita jaoston pysyväksi asiantuntijaksi apul.toimistopääll. Juha Keso sekä sihteeriksi lautakunnan toimiston sihtööri Erkki Kokkonen. Jaoston suorittaman tutkimuksen tulos oli tarkoitettu saatavaksi kaupunginvaltuuston käsittelyyn 31.5.1968 mennessä (11.9. 2593 §). Todettuaan, ettei tehtävän laajakantoisuuden vuoksi ollut mahdollista saada selvitystyötä valmiiksi kolmen kokouskerran puitteissa, esitti lautakunta kaupunginhallitukselle, että jaosto oikeutettaisiin kokoontumaan useammin ja että saataisiin pysyvän asiantuntijan lisäksi kuulla myös muita asiantuntijoita (23.10. 2887 §).

Viranhaltijain palkkaluokkatarkistukset. Järjestöjen taholta alkoi ilmetä pyrkimyksiä palkkaluokkatarkistuskysymyksen esiin ottamisesta varsinaisesti v:n 1966 alussa. Palkkalautakunnan toimesta otettiin maaliskuun lopussa samana vuonna neuvottelukosketus kaupungin virastojen ja laitosten päälliköihin palkkaluokkatarkistusehdotuksen tekemistä silmällä pitäen. Virastopäälliköiden tekemät esitykset osoittivat, että olisi ollut välttämättöntä toteuttaa n. 1 000 viran palkkaluokkatarkistus. Akavan, Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestön sekä Helsingin Kunnallisvirkamiehet ja toimihenkilöt -nimisen järjestön tehtyä myös ehdotuksensa todettiin, että tarkistuksia oli esitetty toteutettavaksi n. 5 800 viran osalta, joista liikennelaitoksen rahastajan virkoja oli 1 270. Lisäksi oli esitetty, että em. laitoksen linja-autojen ja raitiovaunujen kuljettajille, joita oli n. 1 400, ryhdyttäisiin suorittamaan liikennevastuullisää. Tämän laajuisen palkkaluokkatarkistuksen toteuttamiseen ei kaupungin neuvottelijain käsityksen mukaan ollut mahdollista suostua. Tämän vuoksi käy-

tiin erityisesti kunnallisivirkamiesyhdistyksen ja yhteisjärjestön edustajien kanssa neuvotte-luja toteuttamiskelpoisen tarkistusesityksen aikaansaamiseksi. Näiden neuvottelujen pe-rusteella jätettiin syyskuussa 1966 ko. järjes-töille epävirallinen ehdotus, joka rakentui lähinnä virastopäälliköiden esittämien epäkoh-tien korjaamiseen. Kun käydyt neuvottelut sittemmin osoittivat, että tämän kaupungin neuvottelijain suppean tarkistussuunnitel-man pohjalta ei ollut mahdollista päästä kompromissiratkaisuun järjestöjen kanssa, ryhdyttiin asiaa tarkastamaan laajemmasta näkökulmasta. Palkkausmuotojen ja palkka-ratkaisujen eroavuuksista johtuen kaupungin tuntityöntekijäin ansiotason kehitys oli osoit-tanut eräissä suhteissa voimakkaampaa nou-sua kuin viranhaltijain. Näiden näkökohtien ja käytyjen epävirallisten neuvottelujen poh-jalla kaupungin neuvottelijat laativat 2.6. 1967 neuvotteluoikeuslain mukaisia neuvot-teluja silmällä pitäen ehdotuksen viranhalti-jain palkkaluokkatarkistuksista kaikkiaan 3 324 viran osalta, kuitenkin siten että 1 270 liikennelaitoksen rahastajan viran tarkistuk-sen vastapainoksi luovuttaisiin kaupungin-valtuuston v. 1964 tekemän päätöksen perus-teella käyttöön otetun erityisen tarkistusra-han maksamisesta. Lisäksi ehdotukseen si-sältyi tarkistusluettelo (liite B) sellaisten lähinnä insinöörin ja lääkärin virkojen osalta, joiden haltijat oli palkattu joko virka- tai työ-sopimussuhteeseen sopimuspalkalla. Kaupun-gin neuvottelijain ehdotukseen sisältyi myös esitys erityisen lisän maksamisesta liikenne-laitoksen palvelukseen tuleville ammattitai-toisille kuljettajille, mikä lisä tulisi asteettain vähenemään ikälisiä myönnettäessä. Neuvot-teluissa järjestöt asettuivat yksimielisesti vastustamaan kaupungin neuvottelijain esi-tystä seuraavan palkkaluokkatarkistusrat-kaisun siirtämisestä aikaisintaan 1.1.1970 tapahtuvaksi sekä katsoivat, että nyt toteu-tettavien tarkistusten olisi tultava voimaan taannehtivasti 1.1.1967 lukien. Lisäksi jär-jestöt esittivät melko laajoja lisätarkistuksia

sekä varsinaiseen palkkaluokkatarkistuseh-dotukseen että ns. B-ehdotukseen. Jatko-neuvotteluissa 5.6. kaupungin neuvottelijat ilmoittivat olevansa valmiit täydentämään alkuperäistä ehdotustaan siten, että A-liit-teeseen lisättäisiin yht. 299 virkaa, minkä lisäksi suostuttiin lisätarkistuksiin eräiden jo esitykseen sisältyneiden virkojen osalta. B-liitteeseen merkittiin lisää 6 virkaa. Lisäksi kaupungin neuvottelijat suostuivat siihen, että tarkistukset tulisivat voimaan 1.4.1967 lukien sekä että ehdotuksen 5. ponteen lisä-tään määräys, jonka mukaan kaupungin Kaupunkiliiton tai Sairaaliiton suositusten perusteella tai muutoinkin tarpeelliseksi kat-somista organisaatio- ja palkkausjärjestelyi-hin perustuvista tarkistuksista voidaan päät-tää asetetusta määräajasta riippumatta. Jär-jestöjen taholta eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta hyväksyttiin kaupungin neuvot-telijain tarkistettu ehdotus. Tämä merkitsi 3 698 viran palkkaluokan tarkistusta, joista viroista 1 270 oli em. rahastajan virkoja ja 75 liitteeseen B sisältyviä virkoja. Neuvottelu-tulos päätettiin lähettää kaupunginhallituk-selle edelleen kaupunginvaltuustolle esittä-väksi palkkalautakunnan ehdotuksen mukai-sena (7.6. 2 001 §).

Tuntipalkkaisten kirjastoamanuenssien ym. palkkojen korottaminen. Palkkalautakunta päätti vahvistaa kaupunginkirjaston tunti-palkkaisten kirjastoamanuenssien palkaksi 5.38 mk/t sekä tuntipalkkaisten kirjastoapu-laisten palkaksi 3.90 mk/t, mitkä palkat oli suoritettava 1.1.1967 alkaen (17.4. 757 §).

Palkkioiden korottaminen. Palkkalauta-kunta päätti korottaa kansakoulujen ja am-mattikoulujen talonmiesten ja muiden näissä kouluissa palvelevien talonmiehen työtä teke-vien viikkoleposijaisten palkkion (21.8. 2400§, kunn.as.kok. n:o 72).

Huomioon ottaen kertomusvuoden alussa toteutetun palkkojen yleiskorotuksen, jolloin suurin osa viranhaltijoista ja toimihenkilöistä sai 5.2 %:n suuruisen palkkauksen tarkistuk-sen, palkkalautakunta kaupunginhallituk-

selle antamissaan lausunnoissa puolsi lukuisia palkkioiden korottamisesityksiä.

Vanhan palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulunopettajien sekä lastenhuoltolaitoksissa toimivien opettajien palkkauksen tarkistaminen. Helsingin Opettajajyhdistys sekä vastaava ruotsinkielinen järjestö ilmoittivat, viitaten Suomen Opettajain Liiton 13.2. valtioneuvostolle jättämään uhkavaatimukseen kansakoulunopettajien työtaistelun aloittamisesta 7.3., alkavansa mainittuna päivänä avoimen työtaistelun myös kaupungin vanhan palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulunopettajien osalta, ellei palkkaneuvotteluissa päästä tyydyttävään ratkaisuun. Vaatimusten johdosta käytiin opettajajärjestöjen kanssa neuvotteluja 4., 6. ja 7.3., joissa todettiin, että kaupungin puolesta oltiin valmiit ratkaisuun, joka turvaisi näille opettajille keskimäärin saman palkkatason kuin uuden järjestelmän valinneiden opettajien palkkauksesta tehtävä ratkaisu tulisi antamaan. Valtion ja opettajajärjestöjen päästyä 7.3. kansakoulunopettajien palkkausasiassa sopimukseen saavutettiin myös kaupungin käymissä neuvotteluissa tulos, jonka mukaan vanhan palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulunopettajien virkojen palkkaluokkaa tarkistetaan em. sopimuksen 1 ja 2 a kohtien johdosta yhdellä palkkaluokalla 1.1.1967 lukien. Samassa yhteydessä sovitettiin myös siitä, että lastensuojelulautakunnan alaisissa lastenhuoltolaitoksissa toimivien kansakoulunopettajien palkkaus tarkistetaan vastaavasti. Tämä ratkaisu koski suomenkielisten kansakoulujen 84 opettajaa ja ruotsinkielisissä kansakouluissa toimivaa 43 opettajaa. Kaupunginhallitukselle päätettiin puoltaa neuvottelutuloksen hyväksymistä (17.4. 761 §).

Sairaanhoitohenkilökunnan palkkauskysymys. Kaupunkiliiton 18.3.1967 päivätyssä yleiskirjeessä mainittiin, että v:n 1966 kesällä syntyi ns. menettelytapalain mukaisen valtion viran- ja toimenhaltijain palkkaratkaisun jälkeen sairaanhoitohenkilökuntaa kos-

keva työtaistelun uhka. Kunnallisten keskusjärjestöjen TVK:n alaisten järjestöjen kesken päästiin silloin sopimukseen ko. henkilökunnan palkkauksesta 1.1.1967 lukien. Kaupungit ja kauppalat jätettiin sovittavan tarkistuksen ulkopuolelle ja niiden osalta asian jatkokäsittely siirrettiin Kaupunkiliiton kanssa erikseen käytyihin neuvotteluihin. Niiden jälkeen oli palkka-asiainneuvosto hyväksynyt neuvottelutuloksen ja antanut sairaalain ja niihin verrattavien laitosten hoito-henkilökunnan takuupalkasta suosituksensa. Asian vaatimiin valmisteluihin voitiin ryhtyä vasta sen jälkeen, kun valtion viran- ja toimenhaltijain palkkauksen yleiskorotukset oli 5.7. vahvistettu. Palkkalautakunnan toimisto tutki, minkä virkaryhmien kohdalla mainittujen yleiskorotuspäätösten perusteella oli havaittavissa suosituksen edellyttämiä palkkauseroja, ja tämän jälkeen käytiin Suomen sairaanhoitajaliiton, Suomen Lastenhoitajaliiton ja Suomen Apuhoitajajyhdistyksen kanssa tarkemmat soveltamisneuvottelut asian ratkaisemiseksi. Erityisen vaikeiksi muodostuivat kysymykset Kaupunkiliiton toimiston suosituksen soveltamisalan ulottuvuudesta, ylihoitajan virkojen vertailupalkkaluokkien vahvistamisesta sekä paikkakuntakalleusluokkien huomioon ottamisesta takuupalkkajärjestelmässä. Järjestöjen kanssa päästiin yksimielisyyteen siitä, ettei takuupalkkajärjestelmän hyväksyminen johda kertomusvuonna lisä-, yli-, sunnuntai- ja yötyökorvausten taannehtivaan tarkistukseen ja että vahvistettaviksi esitettävät, henkilökohtaisina lisinä suoritettavat takuupalkkaukset maksetaan vain 31.12.1967 saakka sekä että suosituksen mahdollisesti edellyttämistä tarkistuksista päätetään myöhemmin erikseen. Lausunnossaan kaupunginhallitukselle palkkalautakunta päätti esittää neuvottelutuloksen mukaisen päätösehdotuksen edelleen kaupunginvaltuustolle esitettäväksi (13.11. 3028 §).

Kodinhoitajien palkkausjärjestelmän tarkistaminen. Huoltolautakunta oli maininnut

v. 1966 tekemässään esityksessä, että 1.1.1967 voimaan tulevan kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 9 §:n mukaan kodinhoitaja saa kunnalta peruspalkan samojen perusteiden mukaan kuin valtion viran- tai toimenhaltija palkkausluokassa A 10 ja johtava kodinhoitaja vastaavasti palkkausluokassa A 12. Peruspalkan lisäksi heille suoritetaan ikälisää, laskien virkavuodet kunnan virkasäännön mukaan, se määrä, minkä valtion viran- tai toimenhaltija saa mainitussa palkkausluokassa. Kaupunki ei ole palvelukseensa oleville kodinhoitajille maksanut palkkaa sen lain mukaisesti, joka oli voimassa v:n 1966 loppuun saakka, vaan oli määritellyt kodinhoitajien palkkaluokan sellaiseksi, että siitä suoritettu palkka on peittänyt lain edellyttämän minimipalkan puuttuvista luontoiseduista maksettavine korvauksineen. Kaupungin kodinhoitajien palkkauksessa noudatettu menettely oli käytännössä osoittautunut monimutkaiseksi ja hankalaksi toteuttaa. Kaikki valtion palkkausluokituksessa ja palkkamäärissä tapahtuneet muutokset samoin kuin kaupungin palkkauksessa tapahtuneet korotukset ym. muutokset ovat automaattisesti aiheuttaneet vertailun lain edellyttämän palkkauksen ja kaupungin suorittaman kodinhoitajien palkkauksen välillä. Uuden lain tullessa voimaan tulevat sen sisältämät säännökset kodinhoitajien palkkauksesta olemaan entistä vaikeammat soveltaa kaupungin noudattamaan palkkausjärjestelmään. Todettiin, että kaupungin 8. pl:n mukainen palkkaus on peruspalkkatason ja yhtä ikälisää vastaavan tason osalta pienempi kuin uuden lain mukainen palkkaus, sitä vastoin muissa ikälisäryhmissä kaupungin palkkaus on suurempi. Palkkalautakunnan toimisto ilmoitti kodinhoitajia edustaville pääjärjestöille, että tarkoituksena oli siirtää ko. virat uuden lain edellyttämään valtion A 10 pl:aan. Tämän jälkeen pyydettiin järjestöjen taholta neuvottelua, joka käytiin 14.1.1967. Neuvottelussa järjestöt kiinnittivät ensi sijassa huomiota siihen, että kaupungin taholta tehty

ratkaisuehdotus ei poistaisi niitä vaikeuksia, joita vanhan lain soveltamisesta oli aiheutunut. Niin ikään järjestöt kiinnittivät huomiota kaupungin virkojen keskinäisiin palkkasuhteisiin todeten, että verrattaessa kodinhoitajien virkojen koulutusvaatimuksia ja tehtävien vaativuustasoa esim. apuhoitajan virkoihin, voitiin kodinhoitajien virkojen palkkauksen katsoa olevan jäljessä. Järjestöt katsoivat, etteivät ne voi hyväksyä kodinhoitajien virkojen palkkauksen järjestämistä valtion palkkaluokitukseen pohjautuvaksi, vaan kokonaispalkkausjärjestelmä olisi toteutettava vähintään kaupungin 9. pl:n pohjalla. Lausunnossaan kaupunginhallitukselle palkkalautakunta puolestaan esitti kodinhoitajien virkojen siirtämistä valtion A 10 pl:aan (30.1. 194 §). Kaupunginvaltuusto vahvisti kodinhoitajien palkkausjärjestelmän toteutettavaksi kaupungin 9. pl:n mukaan lukuun ottamatta kolmea virkaa, joiden palkkaus toteutetaan 10. pl:n mukaisesti. Tätä päätöstä noudatettiin 1.4. lukien. Mikäli em. valtuuston vahvistama palkkaus alittaa em. laissa ym. säännöksissä määritellyn vähimmäispalkan, suoritetaan asianomaisille henkilökohtainen palkanlisä. Mainittakoon, että 31.3.1967 mennessä valitsi 104 kodinhoitajaa uuden lain mukaisen palkkausjärjestelmän 58 kodinhoitajan jäädessä vanhan lain mukaiseen järjestelmään. Verrattaessa kaupungin maksamia palkkoja niihin palkkoihin, joita uuden lain mukaan oli suoritettava 1.6. lukien, todettiin, että kaupungin palkka ilman ikälisää olevalle kodinhoitajalle oli 6.31 mk/kk uuden lain säätämää vähimmäispalkkaa alempi, kun taas se ikälisineen ylitti lain edellyttämän palkan. Ilman ikälisää olevia uuden palkkausjärjestelmän alaisia kodinhoitajia oli tällä hetkellä 21. Palkkalautakunta päätti vahvistaa ko. erotuksen suuruudeksi 6.31 mk kuukaudessa. Tämä erotus saatiin maksaa ko. kodinhoitajille 1.6.—31.12.1967 välisenä aikana henkilökohtaisena palkanlisänä (9.10. 2760 §).

Kaupunginhallitukselle antamassaan lau-

sunnossa palkkalautakunta piti perusteltuna huoltolautakunnan esitystä, jonka mukaan kaupunginhallituksen 6.2.1964 tekemä päätös kodinhoitajille kaupungin toimesta luovutetuista asunnoista perittävän vuokran perusteiden uudelleen määrittämisestä olisi rajoitettava koskevaksi vain niitä kodinhoitajia, jotka olivat ilmoittaneet haluavansa säilyttää aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaan heille kuuluneet oikeudet palkkaan ja luontoisetuihin (10.4. 683 §).

Henkilökohtaisen palkanlisän suorittaminen. Huoltolautakunta mainitsi 16.12.1966 tekevänsä esityksessä, että kaupunginvaltuuston 22.1.1964 tekemän päätöksen mukaisesti oli Koskelan sairaskodissa muutettu yksi osastonhoitajan ja yksi röntgenhoitajan virka erikoissairaanhoitajan viroiksi ja näiden virkojen haltijoille, joiden palkkaus tämän järjestelyn yhteydessä pysyi ennallaan virkanimikkeen muuttuessa, oli suoritettu henkilökohtaisena palkanlisänä 16. pl:n ja 14. pl:n palkkojen välinen erotus. Kaupunginvaltuuston päätettyä 28.9.1966 perustaa mm. Koskelan sairaskotiin uusia virkoja olivat nämä erikoissairaanhoitajan virat muuttuneet 14. pl:n apulaisosastonhoitajan viroiksi, joihin virkoihin em. henkilöt oli ehdotettu valittaviksi. Huoltolautakunta esitti sen johdosta, että heille suoritettaisiin mainittu palkanlisä myös uudessa apulaisosastonhoitajan virassa. Huoltolautakunnan esityksen johdosta palkkalautakunta kaupunginhallitukselle antamassaan lausunnossa totesi, että kun virkasäännön mukaan hakuteitse tapahtuvan viran täyttämisen yhteydessä ei ole mahdollisuutta hyväksyä palkkaluokituksen mukaisen palkkauksen lisäksi maksettavaksi henkilökohtaista palkanlisää ja kun tällainen päätös saattaisi muodostua palkkaushallinnon kannalta arveluttavaksi ennakkotapaukseksi, ei hakijoille tulisi ko. kahta apulaisosastonhoitajan virkaa normaalia hakumenettelyä käyttäen täytettäessä hyväksyä maksettavaksi heidän erikoissairaanhoitajan viroissa saamaansa henkilökohtaista palkan-

lisää. Samalla kuitenkin katsottiin, että tämän palkanlisän maksamiseen olisi edellytyksiä, jos järjestely toteutettaisiin virkasäännön 11 §:n määräysten perusteella (9.1. 53 §).

Palkkalautakunta päätti, että huoltoviraston 7. pl:n toimistoapulaisen virkaan viransijaiseksi 1.1.1967 määrätylle yhdelle toimistoapulaiselle sekä samoin viransijaisiksi 1.2.1967 lukien määrätylle kolmelle toimistoapulaiselle saadaan maksaa heidän toimissaan viransijaisina yhtäjaksoisesti nykyisissä viroissaan kaupunginvaltuuston 23.3.1966 tekemän päätöksen edellyttämä henkilökohtainen palkanlisä. Nämä henkilöt olivat olleet ennen em. viranhaltijain ja toimihenkilöiden palkkausten yleiskorotuspäätöstä huoltoviraston palveluksessa työsopimussuhteessa. Heidän palkkauksensa oli määrätynyt viranhaltijain palkkaluokituksen 7. pl:n mukaisesti ja he olivat olleet työsopimussuhteissa toimiessaan oikeutettuja saamaan mainitun päätöksen B. 1) a kohdan perusteella henkilökohtaisen palkanlisän (20.2. 402 §).

Virkasäännön eräät muutosesitykset. Lautakunta päätti esittää kaupunginhallitukselle virkasäännön 37 a §:n 3 mom:n muuttamista sekä voimassaoloajan jatkamista siihen saakka, kunnes uusi virkasääntö tulisi voimaan. Ko. kohta koski 2½ päivän lomaoikeuden myöntämistä kuukautta kohti 10 v palvelleille viranhaltijoille (27.2. 431 §).

Samoin esitettiin virkasäännön 45 §:n täydentämistä siten, että siihen lisättäisiin uusi 2 momentti, jossa määrätään eläkkeellä olleen kansakoulunopettajan jälkeen suoritettavan hautausavun laskemisperusteet (9.10. 2756 §).

Virkasäännön 14 §:n uusiminen ja uuden luontoissuoritusäännön toteuttaminen. Palkkalautakunnan toimistossa oli laadittu alustava ehdotus Helsingin kaupungin viranhaltijain luontoissuoritusäännöksi, jolloin pohjana oli pidetty Kaupunkiliiton suosittelemaa mallisääntöä sekä viranhaltijain luontoisetusääntöä, joka oli ollut voimassa 1.4.1958

alkaen. Ehdotus lähetettiin kertomusvuoden syyskuussa lausuntojen saamiseksi kaikkiin sellaisiin virastoihin ja laitoksiin, joissa luontoissuorituksia on aikaisemmin myönnetty. Kaupunkiliiton suositusta, joka käsitti melkein sanatarkasti valtion virkamiesasunnoista voimassa olleen valtioneuvoston päätöksen, ei sellaisenaan voitu ottaa käyttöön Helsingissä, missä on ollut voimassa huomattavasti laajempi ja yksityiskohtaisempi sääntö. Kaupunkiliiton suositus ja sen perusteella tehtävät muutokset kohdistuivat lähinnä asuntojen vuokrien määrittämiseen. Sääntö tulisi ehdotuksen mukaan sisältämään 7 lukua, joissa on yhteensä 79 pykälää. Viralliset neuvottelut järjestöjen kanssa käytiin 6.—20.11. välisenä aikana. Niissä ehdotettiin kaupunginhallituksen toimesta annettavaksi määräykset kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien asunnoista sekä luontoissuorituslainsäädännön soveltamisesta muutoinkin heihin, mikäli työehtosopimuksilla tai muutoin ei ole ao. eduista määrätty. Lisäksi todettiin, että tässä vaiheessa olisi keskitettävä palkkalautakunnalle tai sen toimistolle eräitä sellaisia tehtäviä, jotka tarkoituksenmukaisen organisaation puitteissa voitaisiin hoitaa virastoissa ja laitoksissa. Tällaisena voidaan mainita esim. asunnosta perittävän vuokran ja muiden vastikkeiden määrääminen. Kun vuokran määrittämisen perusteena oleva asunnon pisteytys on asiantuntemusta ja kokemusta vaativa toimenpide ja koska katselmus, jossa pisteytys suoritetaan, on määrätty ao. hallintokunnan tehtäväksi, katsottiin perustelluksi se, että palkkalautakunta ja sen toimisto alkuvaiheessa selvittäisivät kokonaistilanteen ko. asioissa keskitetysti ja että myöhemmin olisi syytä siirtää päätäntävaltaa luontoissuorituslainsäädännön osalta virastoille ja laitoksille. Palkkalautakunta päätti hyväksyen neuvottelutuloksen esittää kaupunginhallitukselle virkasäännön 14 §:n uusimista sekä viranhaltijain luontoissuorituslainsäädännön vahvistamista esityksen mukaisesti. Samalla päätettiin esittää, että kaupungin-

hallitus asettaisi luontoissuorituslainsäädännön 44 §:n 4 momentissa tarkoitetun vuokratarkistustoimikunnan, johon määrättäisiin puheenjohtajan lisäksi kaksi kaupungin edustajaa ja kaksi järjestöjen edustajaa (18.12. 3261 §).

Työehtosopimukset. Helsingin Kunnallisen virkamiehet ja -toimihenkilöt sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö nimisten yhdistysten kanssa tehty 23.6.1966 allekirjoitettu toimihenkilöiden työehtosopimus oli järjestöjen taholta sanottu irti päättymään 31.12.1966. Uudesta työehtosopimuksesta käydyissä neuvotteluissa sovittiin entisen sopimuksen voimassaoloajan jatkamisesta maaliskuu- ja huhtikuun ajan. Käydyissä neuvotteluissa käsiteltiin lukuisia puolin ja toisin tehtyjä muutosehdotuksia. Neuvottelutulokseen päästiin 17.4. ja sopimusteksti tarkistettiin 27.4. pidetyssä neuvottelussa. Neuvottelutuloksen mukaisista merkittävimmistä muutoksista mainittakoon mm. vuosilomasijaisuuden korvaamista, poikkeuksellista työaikajärjestelyä sekä lisä- ja ylityökorvauksia koskevat lisäykset ja ohjeet. Neuvottelupuolten kesken sovittiin vuorotyölisä koskevan 9 §:n soveltamisesta koskevasta väliaikaisratkaisusta, jota noudatettaisiin siihen saakka, kunnes työehtosopimuksen edellyttämistä palkkahinnoittelusta päästään sopimukseen kunkin toimihenkilöryhmän osalta. Palkkalautakunta päätti, hyväksyen puolestaan neuvottelutuloksen, esittää kaupunginhallitukselle, että työehtosopimus allekirjoituspöytäkirjoineen, hyväksyttyään pöytäkirjan liitteen mukaisessa muodossa (28.2. 437 §, 20.3. 610 §, 8.5. 878 §).

Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö oli sanonut irti 29.11.1966 sen ja kaupungin välisen työehtosopimuksen ja siihen liittyvän palkkahinnoittelun päättyväksi 31.12. samana vuonna. Heti irtisanomisen jälkeen aloitettiin neuvottelut uudesta työehtosopimuksesta. Yleiskorotusta koskevan Kaupunkiliiton suosituksen valmistumisen jälkeen päädyttiin yksimieliseen neuvottelutulokseen, joka rakentui

em. Kaupunkiliiton suositukselle. Neuvotteluissa sovituista muutoksista ja lisäyksistä olivat työehtosopimuksen osalta tärkeimmät 2 §:ään tehty lisäys, joka liittyi määräaikaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen ja työhön sijoittamiseen sen päätyttyä, 4 §:n 1 kohtaan liittyvä määräys ns. kesätyöajan pidentymisestä koskemaan 21.5.—30.9. välistä aikaa sekä tähän liittyvä muutos palkallisista vapaapäivistä niille työntekijöille, joille ei voida antaa kesätyöajan mukaisesti vapaita lauantapäiviä, 11 §:n 3 kohdassa eväsrahan korottaminen sekä 12 §:ään uudeksi kohdaksi otettu määrittely työturvallisuuden ylläpitämisestä ja kehittämisestä. Työehtosopimuksen allekirjoituspöytäkirjassa olivat 1 §:n 2—4 kohdissa määräykset suorituspalkkaisten hinnoittelujen ja palkkahinnoittelun markka- ja pennimääräisten lisien korotuksista suosituksen mukaisesti. Palkkahinnoittelun 1 §:ssä oli 18 v täyttäneiden työntekijöiden perustuntipalkat eri palkkaryhmissä suosituksen mukaisesti korotettu 5 %:lla, kuitenkin vähintään 15 pennillä. Samassa pykälässä oli eräitä pienehköjä työntekijäryhmiä siirretty ylempään palkkaryhmään. Oppilaspalkkoja oli korotettu enemmän kuin mitä yleiskorotus edellytti. Oikeus erikoisammattimieslisän myöntämiseen oli tarkoituksenmukaisuussyistä siirretty palkkalautakunnan toimistolle. Työehtosopimus oli tarkoitettu tulemaan voimaan heti sopimuksen tultua allekirjoitetuksi ja uudet tarkistettut palkkaperusteet allekirjoittamista seuraavan palkkakauden alusta lukien. Palkkalautakunta päätti hyväksyä palkkahinnoittelun pöytäkirjan liitteen n:o 3 mukaisessa muodossa. Hyväksyen neuvottelutuloksen palkkalautakunta päätti esittää kaupunginhallitukselle työehtosopimuksen sekä siihen ja palkkahinnoitteluun liittyvien allekirjoituspöytäkirjamerkintöjen hyväksymistä pöytäkirjan liitteiden n:o 1 ja 2 mukaisina (28.2. 436 §).

Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosaston ja kaupungin välinen

työehtosopimus päättyi 30.11.1966 irtisanotuna 31.12.1966. Neuvottelut aloitettiin 8.3. kertomusvuonna. Jo yleisestä työehtosopimuksesta neuvoteltaessa oli Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön taholta esitetty maataloustyöntekijöitä koskevan työehtosopimuksen liittämistä yleiseen työehtosopimukseen. Huomioon ottaen kuitenkin maatalousalan erikoisluonteen oli kaupungin ja sanotun järjestön kesken periaatteessa sovittu siitä, että ko. sopimus tehdään erillisenä. Neuvottelujen alkaessa jätettiin maataloustyöntekijäin ammattiosaston puolesta kaupungin neuvottelijoille kirjallinen muutosehdotus, jossa esitettiin palkkaryhmittelyä muutettavaksi ja palkkoja korotettaviksi siten, että ne vastaisivat kaupungin muissa töissä vastaavissa tai niihin verrattavissa ammateissa maksettavia peruspalkkoja. Muista muutosehdotuksista mainittakoon mm. ehdotus työajan lyhentämisestä, esitys ns. hyvänmiehenlisän maksuperusteiden muuttamisesta sekä vuosilomaa koskeva ehdotus. Käydyissä sopimusneuvotteluissa kaupungin neuvottelijat pitivät useilla perusteilla ammattiosaston esittämiä muutoksia liian pitkälle menevinä. Osapuolet päätyivät sitten neuvottelutulokseen, joka muuten noudatti yleisen työehtosopimuksen tarkistuksen yhteydessä sovellettua Kaupunkiliiton suositusta, paitsi että vuokrien vastikejärjestelmän poikkeuksellisen radikaali muutos jouduttiin ottamaan huomioon sopimuksen mukaista palkkatasoa määriteltäessä, minkä lisäksi toteutettiin kahden palkkaryhmän yhdistäminen. Maatalouspalkkojen tarkistus muodostui tämän vuoksi suuremmaksi kuin kaupungin yleisen työehtosopimuksen mukainen tarkistus. Palkkalautakunta päätti puolestaan hyväksyen neuvottelutuloksen esittää kaupunginhallitukselle työehtosopimuksen hyväksymistä liitteenä olevan sopimustekstin mukaisena ottaen huomioon sopimukseen liittyvän allekirjoituspöytäkirjan sisältämät määräykset (3.4. 635 §).

Suomen Laivanpäälystöliitto sanoi irti 1.12.1966 kaupungin ja liiton välisen kaupungin satama-alusten kansipäälystöstä koskevan työehtosopimuksen, joka tuli päätty-mään 31.1.1967. Ehdotuksensa uudeksi sopi-mukseksi oli liitto toimittanut kaupunginhal-litukselle 23.12.1966. Uusia ulkomaan liiken-teessä noudatettavia työehtosopimuksia kos-kevistä suosituksista oli Kaupunkiliiton toi-miston toimesta käyty neuvotteluja mm. Suo-men Laivanpäälystöliiton kanssa, jolloin oli päästy yksimielisyyteen tähän sopimukseen suositeltavista muutoksista, jotka Kaupunki-liiton palkka-asiainneuvosto myös hyväksyi. Pääosiltaan oli edelleen noudatettu Meren-kulun Työnantajaliiton ja ao. työntekijäjär-jestöjen ulkomaan liikennettä koskevien työ-ehtosopimusten määräyksiä. Palkkojen koro-tusprosentiksi oli tullut 7, työaikaa ja ylityö-korvausperusteita koskevia kohtia muutet-tiin em. työehtosopimusten muutoksia vas-taavasti. Sen sijaan neuvoteltaessa päälystön sijoittamisesta ulkomaan liikenteen työehto-sopimuksen mukaiseen palkka-asteikkoon, jolloin liitto oli vaatinut ko. palkka-astei-kon noudattamista sellaisenaan, pidettiin Kaupunkiliiton neuvottelijoiden taholta täl-laista vaatimusta liiallisena. Tämän vuoksi jouduttiin muodostamaan mainitusta työ-ehtosopimuksesta poikkeava palkkaryhmä satamajäänmurtaajien päälliköitä varten. Lau-takunta päätti puolestaan hyväksyä Kau-punkiliiton suosituksen mukaisen sopimuk-sen, joka oli tarkoitettu olemaan voimassa 31.1.1968 saakka entisillä ehdoilla. Lisäksi todettiin, että tämä työehtosopimus koski myöskin m/s Korkeasaaren päällikön palk-kausta. Tämän osalta oli kaupungin neuvot-telijain ja Suomen Konepäälystöliiton edus-tajien kesken päästy sopimukseen, jonka mu-kaan ko. aluksen päällikölle maksetaan 15% korkeampaa peruspalkkaa kuin Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työnantajaliiton sekä Suo-men Laivanpäälystöliiton kesken oli sovittu maksettavaksi rannikkoliikenteessä olevan lähinnä suurimman hinaaja-aluksen päälli-

kölle. Lisäksi suoritettiin m/s Korkeasaaren päällikölle ruoanpitokorvausta purjehdus-kautena 3.50 mk päivältä. Lautakunta päätti esittää kaupunginhallitukselle kansipäälys-tön työehtosopimuksen hyväksymistä pöytä-kirjan liitteen n:o 3 mukaisena (8.5. 880 §).

Suomen Konepäälystöliitto oli v:n 1966 puolella sanonut irti kaupungin alusten kone-päälystön työehtosopimuksen sekä lähettä-nyt kaupunginhallitukselle ehdotuksensa uu-deksi sopimukseksi. Kaupunkiliiton toimisto lähetti Suomen Laivanpäälystöliiton, Suo-men Konepäälystöliiton ja Suomen Merimies-Unionin kanssa käymiensä neuvottelujen jäl-keen satamakaupungeille 14.3.1967 päivätyen suosituksen kansipäälystön, konepäälystön ja miehistön työehtosopimusten mallien muu-toksista. Kaupunkiliiton suosituksen mukai-set tarkistukset konepäälystön työehtosopi-mukseen koskivat palkkojen korottamista, työaikaa ja ylityökorvauksia ollen ulkomaan liikennettä koskevien työehtosopimusten muutoksia vastaavia. Palkkalautakunta päätti puolestaan hyväksyä mainitun uuden työehtosopimuksen sekä esittää sen edelleen kaupunginhallitukselle hyväksyttäväksi (8.5. 881 §).

Samoin palkkalautakunta päätti omasta puolestaan hyväksyä neuvottelutuloksen mu-kaisen kaupungin ja Suomen Konepäälystö-liiton välisen uusitun työehtosopimuksen m/s Korkeasaaren sekä hinaajien H-3:n ja H-4:n konepäälystön palkkauksen ja muiden työ-ehtojen osalta (8.5. 882 §).

Kaupungin satamajäänmurtaajien väkeä koskeva työehtosopimus oli Suomen Meri-mies-Unionin taholta sanottu irti 29.11.1966. Satamajäänmurtaajien miehistön työehtosopi-muksen malliin tehdyt muutokset vastasivat samoin kuin edellä ulkomaan liikennettä kos-kevien sopimusten määräyksiä. Palkkalauta-kunnan toimiston ja Merimies-Unionin väli-sissä neuvotteluissa todettiin, että 2 §:ään lisättyä merkintää, siltä osin kuin se koskee pätevyyslisän saamista tarkoitettun 60 kk:n merikokemuksen perusteella, sovelletaan 31.

12.1970 saakka, jonka jälkeen pätevyyslisän voi saada ainoastaan merimiesammattikoulun suorittanut henkilö ja sanottu merkintä näin ollen oli katsottava ylimenokauden määräykseksi. Kaupunginhallitukselle päätettiin esittää, että kaupungin ja Suomen Merimies-Unionin kanssa tehtäisiin pöytäkirjan liitteen n:o 2 mukainen satamajäänmurtajain väkeä koskeva työehtosopimus (8.5. 879 §).

Lautakunta päätti merkitä tiedoksi, että Suomen Laivanpäällystöliiton, Suomen Konenäpällystöliiton ja Suomen Merimies-Unionin esitysten johdosta, jotka tarkoittivat *kaupungin satamajäänmurtajien päällystön ja miehistön työehtosopimusten määrittelemien palkkojen tarkistamista devalvaation johdosta ulkomaan liikenteessä suoritettuja tarkistuksia vastaaviksi*, tullaan asiaa koskevat neuvottelut käymään keskitetysti Kaupunkiliiton toimistossa. Kaupunkiliiton taholta oli ao. järjestöille esitetty, että ne siirtäisivät asian ratkaisemiselle asettamiaan määräaikoja siksi, kunnes Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työntantajaliiton työtuomioistuimessa palkantarkastusesitysten johdosta nostama vahvistuskanne olisi ratkaistu (27.11. 3143 §).

Toimihenkilöiden työehtosopimuksen vuorotyölisää koskevien määräysten tulkintakysymys. Kuntien Konemestarit -nimisen yhdistyksen kirjelmän johdosta, jossa ilmaistiin tyytymättömyyttä siihen, ettei kaasulaitoksen työsuhteissa oleville toimihenkilöille palkkalautakunnan soveltamisohjeen mukaan makseta sovittua vuorotyölisää, palkkalautakunnan esittelijä totesi, että ao. järjestöjen kanssa v:n 1967 aikana käydyissä tulkintaneuvotteluissa päädyttiin väliaikaisratkaisuun, jossa todettiin mm., ettei työehtosopimuksen 9 §:ää sellaisenaan voitu soveltaa käytäntöön, ennen kuin siinä edellytetyt palkkahinnoittelut olisi saatu aikaan. Kaasulaitoksessa ei korvausta suoritettu lainkaan, koska nykyisen palkan oli katsottava sisältävän täyden korvauksen vuorotyöstä. Vertailtaessa eri laitoksissa maksettuja palkkoja keskenään päädyttiin kaasui-

laitoksen osalta sanottuun järjestelyyn. Kysymys oli väliaikaisesta ratkaisusta, ja työehtosopimuksen 9 §:ää ruvettaisiin soveltamaan, kun siinä edellytetystä palkkahinnoittelusta olisi sovittu. Kaupunginhallitukselle annetussa lausunnossa päätettiin edellä olevan perusteella esittää, ettei Kuntien Konemestarit -yhdistyksen kirjelmän tulisi antaa aihetta toimenpiteisiin (28.8. 2467 §).

Talonmiesten ja pääasiallisesti talonmiehen työtä suorittavien viikkolevon ja sunnuntaityökorvauksen järjestely. Kaupungin neuvottelijain ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestön kesken käytiin jo v. 1966 sekä keväällä 1967 neuvotteluja viikkolevon ja sunnuntaityökorvauksen järjestämisestä talonmiehille ja muille pääasias-
sa talonmiehen työtä suorittaville, työaikalain ulkopuolella oleville henkilöille. Neuvotteluissa edellytettiin, että ne erikoisjärjestelyt, jotka perustuivat palkkalautakunnan 5.10.1948, 30.9.1960 ja 11.12.1961 tekemiin päätöksiin, kumottaisiin. Tässä vaiheessa ei kuitenkaan ollut saatu aikaan sopimusratkaisua. Kertomusvuoden syksyllä aloitettiin neuvottelut uudelleen. Koska Kaupunkiliiton toimiston antama suositus rakentui lähinnä valtakunnalliselle pohjalle ja koska Helsingin kaupungin kiinteistöjen talonmiesten tehtävät olivat varsin erilaatuisia, päädyttiin neuvotteluissa siihen, että käsittelypohjaksi otettiin kaupungin neuvottelijain aikaisemmin tekemä ehdotus. Neuvotteluissa, jotka pidettiin 11.12.1967, päästiin yksimieliseen tulokseen. Sen johdosta, että valtioneuvoston asettama erityinen komitea tutki parhaillaan talonmiesten työolosuhteita ja kun komitean mietinnön odotettiin valmistuvan jo v:n 1968 aikana, ratkaisussa päädyttiin siihen, että vahvistettavat määräykset olisivat voimassa vain 11.12.1967—1.5.1968 välisen ajan. Palkkalautakunta päätti pöytäkirjanotteella ilmoittaa kaikille lauta- ja johtokunnille sekä virastoille ja laitoksille talonmiesten ja pääasiallisesti talonmiehen työtä suorittavien viikkolevon ja sunnuntaityökorvauksen jär-

3. Palkkalautakunta

jestämisestä em. neuvottelujen perusteella tekemästään päätöksestä (18.12. 3231 §, kunn.as.kok. n:o 120).

Kaupungin virasto- ja poliisitalojen ns. pinta-alasiivoojien palkkaperusteiden sekä kerkoheskusten siivouksesta ja valvonnasta maksettavien palkkojen tarkistaminen. Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön sanottua irti v. 1966 vahvistetut hinnoitteluperusteet aloitettiin asian johdosta välittömästi uudet neuvottelut. Niissä käsiteltiin KTV:n keskusjärjestön esittämiä ehdotuksia hinnoitteluryhmiin tehtävistä muutoksista sekä lisäksi kysymystä hinnoittelun markkamääräisten arvojen sitomisesta kaupungin yleisen työehtosopimuksen palkkahinnoittelussa yleiskorotuksen johdosta tapahtuviin muutoksiin. Kun neuvottelut yleisen työehtosopimuksen uusimisesta olivat vielä keskeneräiset, päädyttiin pinta-alasiivoojien palkkaperusteiden uusimisesta käydyissä neuvotteluissa tulokseen, jonka mukaan hinnoitteluryhmittelyä koskevat kysymykset voitaisiin ratkaista jo ennen yleisen työehtosopimuksen palkkahinnoittelussa todettuja muutoksia ja että näin syntyvä sopimus olisi voimassa 1.1.—31.12.1967 välisen ajan siten täydennettynä, että pinta-alanormien laskentapohjana ollut 2.77 mk:n tuntipalkka tarkistettaisiin sopimuksen voimassaoloaikana. Palkkalautakunta päätti esittää neuvottelutuloksen kaupunginhallitukselle (30.1. 231 §). Kaupunginhallituksen vahvistettua 16.2. palkkaperusteet lautakunnan em. esityksen mukaisesti lautakunta päätti suorittaa kaupunginhallituksen päätöksen D-kohdassa edellytetyt palkkojen tarkistukset (13.3. 523 §). Neuvottelujen, joita käytiin 16.12. ko. järjestön sanottua irti 16.2. vahvistetut hinnoitteluperusteet, tuloksena esitettiin kaupunginhallitukselle näiden perusteiden voimassaoloajan jatkamista 29.2.1968 saakka (18.12. 3268 §).

Päivystyskorvausten perusteiden määrittäminen. Keskuspesulan esityksen johdosta, jossa

pyydettiin korvauksen määräämistä keskuspesulan lämpökeskuksen konemestarille, konemestarin apulaiselle ja alikonemestarille lyhennettyinä työviikkoina tapahtuvasta varallaolosta, palkkalautakunta päätti, että asianomaisille suoritetaan varallaolokorvauksena 1/8 yksinkertaisesta tuntipalkasta heidän suorittaessaan lyhennettyinä työviikkoina viikonloppuisin lämpökeskuksen päivystystä (5.6. 1091 §).

Kaupunginhallituksen päätettyä 5.5. vesilaitoksen vedenpuhdistuslaitosten käyttöpäivystyksen muuttamisesta teollisuuslaitosten lautakunta oli esittänyt päivystyskorvausten perusteiden määräämistä. Palkkalautakunta päätti vahvistaa päivystystyön järjestelyä koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen 1) kohdan c kappaleen verrattuna 2) kohtaan sekä 3) kohdan b ja c kappaleiden mukaisiin päivystysluokkiin kuuluvien käytötpäivystysperusteen 1/5:ksi varallaoloon käytetystä ajasta (5.6. 1092 §).

Kaupunginhallitus oli 21.9.1967 tekemälään päätöksellä oikeuttanut liikennelaitoksen järjestämään ns. teknillisen katastrofi-päivystyksen kaupunginvaltuuston v. 1946 päivystystyön järjestelystä kaupungin laitoksissa tekemän päätöksen 1) b, 2) ja 3) b kohtien mukaisesti. Tämä päivystys oli tullut ajankohtaiseksi vapaista kesälauantaista johtuen ja siihen osallistuisivat varikoiden ja rataosaston sähkötyönjohtajat ja sähköteknikot siten, että jokainen heistä päivystäisi vuorollaan yhden viikonlopun. Päivystys olisi luonteeltaan kotipäivystystä. Liikennelaitos oli nimennyt ne laitoksen viranhaltijat ja toimihenkilöt, jotka osallistuisivat mainittuun varallaoloon. Palkkalautakunnan esittelijä katsoi kuitenkin, että varallaolokorvauksen suorittamisesta olisi määrättävä yleispäätöksellä. Palkkalautakunta päätti, että liikennelaitoksen varikoiden ja rataosaston virkasuhteisille sähkötyönjohtajille ja sähköteknikoille suoritetaan korvausta puolesta sitä aikaa, jonka he varsinaisia virkatehtäviä suorittamatta joutuvat olemaan varalla katastrofi-

vahinkojen välttämiseksi suoritettavaa päivystystä varten (29.12. 3283 §).

Huoltolautakunta oli esittänyt Tervalammen työlaitoksen vartijain esimiehelle (nykyisin huoltolan esimies) v. 1947 maksettavaksi päätetyn varallaolokorvauksen määrittelemistä virkakohtaisesti ja siten, että tämä korvaus saataisiin suorittaa sille viranhaltijalle, joka kulloinkin hoitaa huoltolan esimiehen virkaa. Palkkalautakunta päätti suostua esitykseen määräten em. varallaolokorvauserusteen aikaisemman käytännön mukaisesti 1/8:ksi varallaoloon käytetystä ajasta (3.7. 2173 §).

Erikoisammattimieslisät. Palkkalautakunta päätti myöntää liikennelaitokselle oikeuden maksaa palkkahinnoittelun 2 §:n 16 kohdan nojalla erikoisammattimieslisää vanhemman autonasentajan ammattinimikkeeseen kuuluville autontarkastajille Eino Kouvoselle, Arvo Penttiselle ja Pentti Kuokalle 30 %:n suuruisena sekä sähköasentaja Måns Anderssonille 25 %:n suuruisena perustuntipalkasta laskettuna päätöksiä ensiksi seuraavan palkkakauden alusta lukien (2.1. 4 §, 6.3. 462 §).

Palkkaetujen myöntäminen eräille viranhaltijoille ja työntekijöille luottamusmiesten luentopäivien ajalta. Palkkalautakunta päätti suosituksen Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestön esitykseen myöntää niille eri virastoissa ja laitoksissa pääluottamusmiehinä toimiville työntekijöille ja viranhaltijoille, jotka olivat ilmoittautuneet osanottajiksi KTV:n yhteisjärjestön luentopäiville 29. ja 30.3., täydet palkkaedut tältä ajalta sillä edellytyksellä, että ao. laitokset ja virastot myöntävät heille työlomaa tai virkavapautta (20.3. 601 §).

Palkkaetujen myöntäminen viranhaltijoille, toimihenkilöille ja työntekijöille vaalilautakunnan jäsenenä tai muissa vaaleihin liittyvissä tehtävissä toimimisen ajalta. Kertomusvuoden kunnallisia ja valtiollisia vaaleja silmällä pitäen palkkalautakunta päätti kaikille virastoille ja laitoksille lähettämässään kiertokirjeessä ilmoittaa, että palkkaedut voidaan

myöntää niille viranhaltijoille, toimihenkilöille ja työntekijöille, jotka toimivat vaalilautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, jäsenenä tai varajäsenenä taikka sairaaloiden ym. laitosten vaalitoimikuntien jäsenenä, koska heidän voidaan katsoa siinä ominaisuudessa hoitavan sellaista julkista luottamustehtävää, josta kieltäytyminen on vaikeata ja josta maksetaan lähinnä muodollinen korvaus. Muissa vaaleihin liittyvissä tehtävissä toimiville, kuten vaaliavustajille, joiden katsotaan olevan palvelussuhteessa kaupunkiin sekä vaaliluetteloiden kuntoonsaattamisessa ja muussa vaalivalmistelutyössä sekä keskuslautakunnassa käytetyille tilapäiselle aputyövoimalle, joka saa palkkionsa valtion tai kunnan varoista, ei sen sijaan myönnetä palkkaetuja vaaleja varten myönnetyn loman ajalta (27.11. 3130 §).

Kysymys rahakorvauksen suorittamisesta koulutustoimikunnan ja väestönsuojelutoimiston kursseille määrättyille viranhaltijoille. Kaupunginhallitukselle antamassaan lausunnossa Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestön tekemästä esityksestä, jonka mukaan em. kursseille määrättyille viranhaltijoille olisi suoritettava kurssien aiheuttamasta ylityöstä rahakorvaus, palkkalautakunta totesi, että asia oli uusi eikä myöskään työneuvosto ollut joutunut lopullisesti ratkaisemaan vastaavanlaista kysymystä työaikalain alaisten osalta. Koulutustoimikunnan opetuskursseille tai väestönsuojelutoimiston järjestämille kursseille osallistuva ei tässä ominaisuudessa suorita varsinaisia virka- tai työtehtäviään, vaan kysymyksessä on erityisesti koulutustoimikunnan kursseille osallistuvan osalta asianomaisen henkilön pätevyyden lisääminen. Väestönsuojelutoimiston kursseilla ei ole kysymys virka- tai työpätevyyden lisäämisestä, vaan lakiin perustuvan väestönsuojelukoulutuksen antamisesta palveluksessa olevalle henkilöstölle. Edellä olevan perusteella katsottiin, että väestönsuojelutoimiston kursseille osallistuville voitaisiin suorittaa yksinkertaista

3. Palkkalautakunta

tuntipalkkaa vastaava rahakorvaus. Sitä vastoin koulutustoimikunnan järjestämille opetuskursseille osallistumisen ajalta, vaikka kurssiaika ylittäisi virka- tai työajan, ei tulisi suorittaa mitään korvausta (2.10. 2759 §).

Palkan maksaminen opintomatkaa varten myönnetyn työloman ajalta. Rakennusvirasto oli lähettänyt palkkalautakunnan ratkaistavaksi Toukolan konevarikon palveluksessa olevan viilari Veikko Vanhasen anomuksen palkan maksamisesta Saksan demokraattiseen tasavaltaan 16.—24.10. välisenä aikana tehtävän opintomatkan ajalta. Hänelle oli myönnetty matkaa varten työloma palkattomana. Vanhanen ilmoitti matkan tarkoituksena olevan tutustumisen Itä-Saksassa suoritettuihin kuntauudistuksiin ja sen antamiin kokemuksiin ja sikäläisiin kunnallisiin laitoksiin sekä katsoi, että matkalta saatavilla tiedoilla ja kokemuksilla on merkitystä hänen hoitaessaan kaupunginvaltuutetun ja yleisten töiden lautakunnan jäsenen tehtäviä ja siinä mielessä hyötyä myös kaupungille. Anomuksen johdosta palkkalautakunnan esittelijä mainitsi mm., että virkavapauden tai työloman ajalta maksettavan palkan myöntämismenettelyssä on periaatteessa lähdetty siitä, että sysäyksen opintomatkojen suorittamiseen tulisi tavalla tai toisella tulla kaupungin taholta, joko siinä muodossa, että kaupunki määrää asianomaisen opintomatkalta (virkamatkat yms.) tai siten, että kaupunki ennakolta vahvistettujen periaatteiden nojalla etukäteen harkitsee edellytykset matka-apurahan myöntämiseen. Ainoan huomattavan poikkeuksen tästä yleislinjasta muodostavat ne matkat, jotka kaupungin palveluksessa olevat kunnallisten työmarkkinajärjestöjen edustajina suorittavat ulkomaisten järjestöjen järjestämiin tilaisuuksiin. Jokainen em. yleislinjasta poikkeava tapaus olisi käsiteltävä erillisenä kysymyksenä, jota harkittaessa kiinnitettäisiin lähinnä huomiota siihen hyötyyn, joka opintomatkastta kaupungille mahdollisesti koituisi. Palkkalautakunta päätti tässä erikoistapauksessa suostua

vt Vanhasen anomukseen sillä ehdolla, että hän antaa kaupungille kirjallisen selostuksen opintomatkan aikana saaduista kokemuksista 2 kk:n kuluessa matkan päättymisestä (16.10. 2840 §).

Kunnallisen eläkelaitoksen vanhuuseläkettä saavalle viranhaltijalle väliaikaisen työsuhteen ajalta maksettava palkka. Liikennelaitos oli tiedustellut, minkä suuruinen palkka olisi maksettava laitoksesta 1.11.1967 alkaen kunnallisen eläkelaitoksen myöntämälle vanhuuseläkkeelle siirtyneelle kirjanpitäjälle, josta tulisi avustamaan v:n 1968 tammikuun aikana liikennelaitoksen talousosaston tilinpäätöstöissä. Kunnallisesta eläkelaitoksesta saadun tiedon mukaan myönnetyn vanhuuseläkkeen maksaminen ei keskeydy, vaikka asianomainen myöhemmin tulisi uudelleen kunnalliseen palvelussuhteeseen. Palkkalautakunta on niissä tapauksissa, jolloin kaupungin palveluksen perusteella eläkettä nauttiva henkilö on määrätty viransijaisena tai toistaiseksi hoitamaan kaupungin virkaa tai tointa, noudattanut periaatetta, jonka mukaan hänelle on myönnetty sijaisuusajalta hoitamansa viran palkan ja eläkkeensä välinen erotus. Tähän viitaten katsottiin, että myöskin kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön mukaisesti vanhuuseläkettä saavalle viranhaltijalle, toimihenkilölle tai työntekijälle olisi maksettava palkka siten, että siitä vähennetään hänen saamansa eläkkeen määrä. Palkkalautakunta päätti oikeuttaa liikennelaitoksen maksamaan ko. palkan edellä esitetyn mukaisesti (29.12. 3298 §).

Virkojen täyttäminen niitä haettavaksi julistamalla. Joissakin tapauksissa oikeutettiin virastot ja laitokset täyttämään virat niitä haettaviksi julistamalla, sillä ehdolla että virkaan valittiin sitä viransijaisena hoitanut henkilö.

Virkojen perustamista, vakinaistamista, palkkausta sekä virkanimikkeiden muuttamista ym. koskevia lausuntoja annettiin kaupunginhalitukselle lukuisasti vuoden aikana. Uusista perustettaviksi ehdotetuista viroista anne-

tuissa lausunnoissa käsiteltiin vain ehdotetun palkkauksen sopivuutta.

Oikeus virassa pysymiseen eroamisiin saattamisen jälkeen myönnettiin kertomusvuonna kolmelle viranhaltijalle.

Oikeus sivutoimen hoitamiseen myönnettiin 121 viranhaltijalle. Eräissä tapauksissa oli kysymys aikaisemmin myönnetyn sivutoimiluvan jatkamisesta v:n 1968 puolelle. Mikäli ao. viranhaltija joutuisi käyttämään osan virka-aikaansa sivutoimen hoitamiseen, oli luvan myöntämisen ehtona, että hänen oli se vastaavasti korvattava virka-ajan ulkopuolella suoritettulla työllä.

Ateriakorvausten määrääminen. Huoltolautakunta oli esittänyt toimenpiteisiin ryhtymistä kodinhoitajille suoritettavan ateriakorvauksen korottamiseksi 1.1.1967 lukien 1.65 mk:ksi aterialta sekä että nämä korvaukset vastaisuudessa vahvistettaisiin kulloinkin voimassa olevan laitoshenkilökunnalta perittävän ateriakorvauksen mukaisiksi. Kun palkkalautakunta oli 18.4.1966 vahvistanut luontoisetusäännön 18 §:n perusteella mm. sairaaloissa ja huoltolaitoksissa aterioivalta henkilökunnalta perittävät maksut 1.65 mk:ksi 1.5.1966 lukien, katsottiin, että myös kodinhoitajien ateriakorvaukset tulisi vahvistaa saman suuruiseksi ja tässä poikkeustapauksessa taannehtivasti 1.1.1967 lukien. Huoltolautakunnan esitystä korvausten vahvistamisesta vastaisuudessaakin laitoshenkilökunnalta perittävän korvauksen mukaiseksi pidettiin myös perusteltuna. Palkkalautakunta voisi vahvistaa kodinhoitajien ateriakorvausten suuruuden samanaikaisesti ja samoja perusteita noudattaen kuin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa aterioivan henkilökunnan aterioiden hinnat. Lausunto kaupunginhallitukselle päätettiin antaa edellä olevan mukaisesti (23.1. 157 §).

Palkkalautakunta päätti, muuttaen 18.4. 1966 tekemäänsä päätöstä, vahvistaa sairaaloiden, huolto- ja lastensuojelulaitosten sekä muiden vastaavien laitosten viranhaltijoilta perittävät korvaukset 1.7.1967 lukien seuraa-

viksi: aamuateria —.70 mk, iltapala 1.04 mk sekä päivä- tai ilta-ateria 1.90 mk. Edelleen palkkalautakunta päätti ilmoittaa huoltolautakunnalle, että kodinhoitotoiminnan ohjesäännön 10 §:n mukaisesti kodinhoitajille kaupungin varoista suoritettava korvaus korotetaan samasta ajankohdasta lukien 1.90 mk:ksi (19.6. 2102 §). Selvennyksenä edelliseen päätökseen ilmoitettiin ao. laitoksille sekä rahatoimistolle ja revisiovirastolle, että viranhaltijain perheenjäsenten tai muiden sivullisten tilapäisaterioista perittävät maksut 1.7. lukien olivat: aamuateria 1.40 mk, iltapala 2.08 mk sekä päivä- tai ilta-ateria 3.80 mk (2.10. 2735 §).

Lastentarhojen viranhaltijoilta perittävät ateriahinnat lautakunta päätti vahvistaa 1.2. lukien seuraaviksi: aamiainen tai välipala —.65 mk ja pääateria 1.30 mk (6.2. 268 §).

Muuttaen 21.11.1966 tekemäänsä päätöstä palkkalautakunta päätti vahvistaa elintarvikekeskuksen viranhaltijain kuukausittain maksettavan ateriakorvauksen 49.75 mk:ksi 1.7. lukien (19.6. 2103 §).

Myönnettyään Hirvihaaran vanhainkodin johtajan lapsille oikeuden ruokailla laitoksessa toistaiseksi, siksi kunnes hänelle olisi voitu järjestää sopiva asunto laitoksen ulkopuolelta, huoltolaitosten johtokunta esitti palkkalautakunnalle ko. lasten ateriamaksun määräämistä samaksi kuin laitoksen henkilökunnalta perittävä maksu. Johtokunta mainitsi esityksessään, että tuntui kohtuuttomalta periä neljän ja viiden vuoden ikäisten lasten ruokailusta maksua, joka ilmeisesti oli suhteeton ruoankulutukseen nähden. Saadun lisäselvityksen mukaan ei johtajan virkasunnossa ollut mitään keittomahdollisuuksia. Palkkalautakunta päätti, että Hirvihaaran vanhainkodin johtajan lapsilta saadaan periä ateriakorvauksena puolet viranhaltijain perheenjäseniltä tai muilta sivullisilta tilapäisaterioista vahvistetuista maksuista 1.4. 1967 lukien väliaikaisesti, kuitenkin ainoastaan siihen saakka, kunnes uusi luontoissuoritussääntö astuu voimaan (8.5. 911 §).

Palkkalautakunta teki useita päätöksiä, jotka koskivat *virka-asuntojen* vuokravastikkeen vahvistamista tai muuttamista. Eräitä asuntoja poistettiin virka-asuntoluettelosta.

Edelleen tehtiin lukuisia päätöksiä *virka-puhelimien* asentamisesta, siirtämisestä, poistamisesta jne. Lisäksi päätettiin puhelumaksujen ja neljännesvuosimaksujen suorittamisesta kaupungin varoista eräiden viranhaltijain osalta.

Sairauslomapalkan maksaminen palkkiovirkaiselle vahtimestarille. Kaupunginhallitukselle antamassaan lausunnossa palkkalautakunta päätti puoltaa virkasäännön 39 §:n määräysten mukaisesti laskettavan ylimääräisen korvauksen suorittamista 4.4.—31.5. väliseltä sairausloman ajalta holhouslautakunnan palkkiovirkaiselle tp. vahtimestarille. Vahtimestarin työajaksi holhouslautakunnan toimistossa oli vahvistettu 3 t päivässä, minkä jälkeen hän toimitti holhoojille raastuvanoikeuden hyväksymiä holhoustilejä, joten hänen työnsä näin ollen oli pääviran luonteista. Tämän perusteella ja koska ko. vahtimestari oli hoitanut mainittuja tehtäviään v:sta 1959 lukien, palkkalautakunta katsoi, että tässä poikkeustapauksessa voitaisiin soveltaa virkasäännön em. kohtaa (19.6. 2087 §).

Virjavapaudet. Palkkalautakunta päätti myöntää huoltolautakunnan esityksissä mainituille 8 kodinhoitajalle täydet palkkaedut näille täydennyskursseja varten myönnetyn virjavapauden ajalta, koska v:n 1967 alussa voimaan tullut laki kunnallisesta kodinhoitoavusta määrää mm., että kunnallisen kodinhoitajan on osallistuttava alan täydennyskursseille ainakin kerran kymmenessä vuodessa. Lisäksi päätettiin täydentää 3.10.1966 tehtyä periaatepäätöstä siten, että palkkaetujen myöntämisen ehdoksi asetettu virassapysymisehto ei koske kodinhoitajia ja johtavia kodinhoitajia, jotka osallistuvat lakisäateisille täydennyskursseille (3.4. 641 §, 6.11. 2972 §).

Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön voimaantumisen jälkeen oli palkkalautakunta myöntänyt palkatonta virjavapautta työkyvyttömyyden ajalta niille viranhaltijoille, joille ko. eläkelaitos oli myöntänyt työkyvyttömyyseläkkeen määrääjäksi tai toistaiseksi. Vuoden aikana myönnettiin 8 henkilölle palkatonta virjavapautta tällä perusteella. Eräissä tapauksissa ilmoitettiin kuitenkin, ettei ko. henkilön sairauden pysyvän luonteen vuoksi enempää virjavapautta tulisi myöntämään (13.2. 319 §, 20.3. 568 §, 3.4. 656 §, 17.4. 748 §, 8.5. 896 §, 23.10. 2876 §, 20.11. 3077 §, 4.12. 3190 §).

Vuosilomasijaisuuksia ja vuosilomakorvauksia koskevat asiat. Huoltolaitosten johtaja oli maininnut kirjelmässään, että vanhustenhuoltolaitosten talouspäälliköiden vuosilomasijaisuuden järjestäminen oli jatkuvasti tuottanut vaikeuksia. Ulkopuolisia sijaisia ei yleensä ollut saatu, joten ao. laitosten kirjanpitäjät olivat toimineet talouspäälliköiden sijaisina. Koska nämä sijaisuusajankautena joutuivat toimimaan taloudellis-hallinnollisina esimiehinä eikä tätä vastuun ja työmäärän lisäystä otettu huomioon palkkauksessa, esitti huoltolaitosten johtaja, että palkkalautakunta suostuisi siihen, että kirjanpitäjille saataisiin ajalta, jolloin he oman toimensa ohella toimivat mainittuina vuosilomasijaisina, maksaa palkka, joka ylittää kulloinkin maksettavan kirjanpitäjän palkan 7 pl:lla. Palkkalautakunta päätti ilmoittaa huoltolaitosten johtajille ja huoltovirastolle pöytäkirjanotteella lautakunnan 30.11.1964 tekemästä periaatepäätöksestä, jonka mukaan sijaispalkkion määrääminen virkasäännön 33 §:n 1 mom:n pääsäännöstä poiketen edellyttää asian ratkaisemista nimetyn henkilön osalta ja tietyltä ajalta kussakin yksityistapauksessa erikseen, joten yleisvaltuuksien antaminen vuosilomasijaisten sijaispalkkion poikkeukselliseen maksamiseen ei ole mahdollista (3.4. 634 §). Huoltolaitosten johtokunta esitti myöhemmin, että Kustaankartanon, Roihuvuoren, Riistavuoren ja Suursuon vanhainkotien kir-

janpitäjät määrättäisiin toimimaan näiden laitosten talouspäälliköiden vuosilomasijaisina ja että sijaisuuden ajalta heille maksettaisiin palkka korotettuna esityksessä mainitulla tavalla. Palkkalautakunnan esittelijä katsoi, että kun talouspäällikön ja kirjanpitäjän palkkaluokkien välinen erotus oli 10 pl:n suuruinen, olisi kirjanpitäjille vuosilomasijaisuuden ajalta suoritettava 5 pl. korkeampi palkka. Kun tässä tapauksessa johtokunta oli esittänyt mm., että sijaispalkkio maksettaisiin myös viikolta tai sitäkin lyhyemmältä ajalta, ei esittelijä katsonut tällaisen lyhytaikaisen sijaisuuden edellyttävän poikkeamista em. pääsäännöstä eikä puoltanut sijaispalkkion määräämistä sellaisilta ajoilta, jotka eivät yhtäjaksoisesti kestäneet vähintään 4 viikkoa. Palkkalautakunta päätti, että em. neljän laitoksen kirjanpitäjille maksetaan lomasijaisuuden ajalta 5 pl:aa korkeampi palkkaus (12.6. 2054 §).

Palkkalautakunta päätti, että Koskelan sairaskodin 8. pl:n toimistoapulaiselle hänen toimiessaan saman laitoksen 10. pl:n kassanhoitajan vuosilomasijaisena 10.7.—9.8. välisenä aikana saatiin suorittaa tältä ajalta kassanhoitajan viran mukainen palkka. Palkkalautakunta katsoi, että kassanhoitajan tehtävät olivat siinä määrin erilaiset kuin toimistoapulaisen tehtävät sekä sellaista vastuuta edellyttävät, että näiden syiden perusteella voitiin poiketa virkasäännön 33 §:n 1 momentissa lausutusta pääsäännöstä (14.8. 2385 §).

Rakennusvirasto mainitsi kirjelmässään, että katurakennusosaston palveluksessa olevan kuuden puhdistamonhoitajan, joiden virat kuuluivat 24. pl:aan, vuosilomien aikana heidän tehtäviään hoitivat 18. pl:aan kuuluvat vuorokonemestarit. Viimeksi mainitut saivat omia virkoja hoitaessaan pyhätökorvaukset, jotka olivat n. 20 % peruspalkasta ikälisineen. Nämä korvaukset he menettivät puhdistamonhoitajien sijaisina ollessaan, joten heidän palkkatulonsa alenivat, vaikka he tuolloin hoitivatkin vaativampia tehtäviä

kuin omassa virassaan. Palkkalautakunta päätti, että ko. esityksessä mainituille konemestarin virkojen haltijoille saadaan maksaa vuosilomasijaisuusajoilta 22. pl:n mukainen palkkaus, mikä oli 22.5 % korkeampi kuin asianomaisten omien virkojen palkkaperusteet edellyttivät (28.8. 2468 §).

Palkkalautakunta päätti myöntää Auroran sairaalan apulaislääkärien vuosilomasijaisena aikana 1.—30.6. toimivalle lääkärille apulaislääkärin A 24 pl:n ja neljän ikälisän mukaisen palkan tältä ajalta. Mainittu lääkäri oli aikaisemmin ollut kaupungin palveluksessa ja hänelle oli myönnetty neljäs ikälisä. Vallitsevan lääkäripulan katsottiin olevan sellaisen palkottavan syyn, jonka perusteella tässä poikkeustapauksessa voitiin myöntää sijaisena toimivalle, joka ei ollut kaupungin vakainen tai tilapäinen viranhaltija, hoidetun viran peruspalkkaa suurempi palkka (29.5. 1052 §).

Kansakoulujen palveluksessa uimahalleissa toimivat uimaopettajat olivat jo v:n 1966 keväällä tiedustelleet palkkalautakunnan toimistolta, oliko heillä mahdollisuutta saada vuosilomakorvausta. Tätä heille ei ollut maksettu, koska heidät oli katsottu tuntiopettajiksi. Asian johdosta käytyjen epävirallisten neuvottelujen perusteella palkkalautakunnan toimisto laati muistion, jossa mm. todettiin, että kansakoulujen palveluksessa oli jatkuvasti ollut uimaopettajia, joiden palvelusehtoja ei ollut missään yhteydessä erityisesti vahvistettu. Uimaopettajat ovat työsuhteessa kaupunkiin ja heidät on yleensä palkattu 9 kk:n ajaksi. Heille on suoritettu epäpätevän kansakoulunopettajan palkan perusteella laskettu vuosiviikkotuntipalkkio. Viikottainen työtuntimäärä on ollut 22 ½ jakaantuen siten, että opetusta on annettu neljänä päivänä 5 t ja yhtenä päivänä 2 ½ t. Tämän perusteella voitiin pitää ilmeisenä, että uimaopettajan tehtävä on lähinnä sivutoiminen. Vuosilomaoikeuden osalta todettiin, että kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien vuosilomasäännön 1 §:n 1 momen-

tissa määrätään, että säännön alainen on sellainen, joka saa siitä pääasiallisen toimeentulonsa. Kun pääosalla uimaopettajista oli koulujen toiminta-aikana neljä sellaista päivää viikossa, joina työaika kesti 5 t, voitiin näihin opettajiin soveltaa kaupungin vuosilomasäännön määräyksiä ja muiden osalta soveltaa työntekijäin vuosilomalain säännöksiä. Muistiossa huomautettiin myös, että uimaopettajille maksettu palkka ylitti huomattavasti vastaavanlaatuisesta työstä yleensä suoritettavan palkkauksen. Palkkio määräytyi epäpätevän opettajan vuosiviikkotuntipalkkion 33:s osana, jota palkkiota lisäksi oli korotettu johtosäännön edellyttämällä 16 %:lla. Voimassa oleva palkkio oli siten 11.24 mk. Näin muodostunut tuntipalkka ylitti mm. lastenhuoltolaitosten ohjaajien palkkauksen. Muistiossa esitettiin, että tuntipalkka olisi oikaistava. Suomenkielisten kansakoulujen johtokunta oli kertomusvuonna tehnyt vuosilomakorvausten maksamisesta v:ltä 1966 ja 1967 uimaopettajille esityksen, joka perustui edellä esitettyihin näkökohtiin. Laskentapohjana voitaisiin käyttää epäpätevän kansakoulunopettajan vuosiviikkotuntipalkkion pohjalta laskettua yli-tuntipalkkiota. Palkkion suuruudeksi tulisi huomioon ottaen kansakoulujen ohjesäännön edellyttämä prosenttikorotus 7.13 mk/t. Palkkalautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle lausunnon, missä esitettiin, että kansakoulujen johtokunnalle osoitettaisiin määräraha ko. vuosilomakorvausten maksamiseen sekä että kansakoulujen johtokuntia kehoitettaisiin ensi tilassa ja viimeistään luku-vuoden 1968/69 alusta lukien tekemään uudet työsopimukset uimaopettajien kanssa mahdollisuuksien mukaan edellä esitetyn palkka-perusteen pohjalta tai myöhemmin käytävien neuvottelujen pohjalla kaupunginhallitukselle tehtävän esityksen mukaisin palkkioperustein (9.10. 2757 §).

Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 5 §:n 6 momentissa tarkoitettujen ns. sporttelivirkojen eläkepalkkaluokan vahvistaminen.

Neuvoteltuaan Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liiton, kunnallisvirkamiesliiton ja Akavan kanssa em. asiasta, jossa neuvottelussa ei päästy yksimieliseen tulokseen, Suomen Kaupunkiliitto antoi jäsenkaupungeille ja -kunnille suosituksensa sporttelivirkojen eläkepalkkaluokkien vahvistamisessa noudatettavista perusteista. Sen jälkeen kaupungin neuvottelijat laativat oman ehdotuksensa, ja 17.12.1966—28.4.1967 välisenä aikana kunnallisvirkamiesyhdistyksen ja Suomen Lääkäriliiton sekä kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestön kanssa käydyissä epävirallisissa neuvotteluissa saavutetun neuvottelutuloksen pohjalta tehty kaupungin ehdotus lähetettiin kaikille neuvottelukelpoisille järjestöille. Viralliset neuvottelut, joissa kaupungin lisäksi olivat edustettuina Helsingin Kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt, Suomen Lääkäriliitto, Helsingin Kunnallisrakennusmestarit, Suomen Ammattikoulujen Opettajaliitto, Kuntien Teknillisten Toimihenkilöiden Liitto nimiset yhdistykset sekä Kunnallis- ja sairaala-alojen työntekijäin liiton Helsingin keskusjärjestö, käytiin 18.9. ja niissä saavutettiin yksimielinen tulos. Kaupunginhallitukselle antamassaan lausunnossa palkkalautakunta päätti puoltaa neuvottelutuloksen hyväksymistä (25.9. 2643 §, kunn.as.kok. n:o 104).

Esitys sodanaikaisen kauppalapaivapalvelun huomioon ottamisesta eläkkeeseen oikeuttavana palvelusaikana. Suomen Merimies-Unioni oli esittänyt, että kaupunginhallitus ryhtyisi toimenpiteisiin sodanaikaisen kauppalapaivapalvelun rinnastamiseksi sotapalveluun työjoukoissa, siten että se hyväksyttäisiin eläkkeeseen oikeuttavaksi palveluajaksi. Palkkalautakunnan kaupunginhallitukselle esityksen johdosta antamassa lausunnossa mainittiin, että Merimies-Unionin kanssa käydyissä keskusteluissa oli todettu, ettei kaupungin omia eläkesääntöjä kunnallisen eläkelain johdosta voida enää järjestelmää muuttamatta uusia tältä osin, mistä syystä ko. muutokseen

ei ole edellytyksiä. Edelleen todettiin, että sodanaikainen kauppalaivapalvelu suurelta osalta tapahtui sotapalvelua muistuttavissa olosuhteissa, josta syystä olisi harkittava sen huomioon ottamista sotapalvelun veroisena. Palkkalautakunta ehdotti, että kaupunginhallitus esittäisi kunnalliselle eläkelaitokselle mainitun kysymyksen tutkimista laitoksen eläkesäännön muuttamista silmällä pitäen (20.11. 3066 §).

Eläkejärjestelmän vaihtaminen. Kertomusvuoden joulukuun aikana hyväksyi eduskunta lain eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa. Sen mukaan eläkelaitos voi KVTEL 16 §:n 4 momentissa säädetyn kiellon estämättä erityisestä syystä hyväksyä vanhaan eläkejärjestelmään jäämistä koskevan ilmoituksen peruutuksen, jos ao. viranhaltija tai työntekijä sitä kirjallisesti pyytää eläkelaitokselta ennen v:n 1968 päättymistä. Näin ollen siirtyminen sekä uudesta järjestelmästä vanhaan että v:n 1968 loppuun saakka vanhasta järjestelmästä uuteen oli mahdollista, mikäli asianomainen voi esittää siirtymisensä perusteeksi erityisen syyn. Erityiseksi syyksi voidaan periaatteessa hyväksyä se, että viranhaltija tai työntekijä ei ole voinut sairauden tai muun pätevän esteen tähden tehdä eläkejärjestelmän valintaa määräajassa tai että yleisissä olosuhteissa tapahtuu niin olennainen muutos, että se, jos se olisi ollut asianomaisen tiedossa jo valintaa tehtäessä, olisi vaikuttanut hänen valintaansa. Sitä vastoin yksinomaan viranhaltijan tai työntekijän henkilökohtaisissa oloissa tapahtuvaa muutosta, kuten esim. työkyvyttömäksi tulemistä tai palvelussuhteen päättymistä, ei voida pitää laissa tarkoitettuna erityisenä syynä. Lain mukaan on eläkelaitoksen asiana ratkaista, voidaanko valinta-ajan päätyttyä tapahtuva siirtyminen eläkejärjestelmästä toiseen hyväksyä ja jäsenyhteisöjen oli toimitettava hakemukset niistä annettuine lausuntoineen eläkelaitokselle.

Niissä lausunnoissa, jotka palkkalautakun-

ta vuoden aikana antoi eläkejärjestelmän valintaa koskevien ilmoitusten peruuttamis-anomuksista, puollettiin 8 henkilön tekemän anomuksen hyväksymistä. Sen sijaan 10 anomusta esitettiin hylättäviksi, koska niissä esitettyjä syitä ei voitu pitää riittävinä perusteina.

Eräiden eläkkeiden myöntäminen. Liikennelaitoksen toim.joht. Karl Alakari oli saavuttamansa iän ja määräaikaisen virkasuhteen päättymisen johdosta anonut eläkettä 15.12. 1967 alkaen. Anoja oli esittänyt, viitaten hänen ja kaupunginhallituksen välillä v. 1962 tehtyyn sopimukseen, että siinä mainittu Oy Finnlines Ltd:ssä palveltu aika luettaisiin hänen hyväkseen eläkkeeseen oikeuttavana. Liikennelaitokseen oli johtosäännön vahvistamisen yhteydessä v. 1957 perustettu sopimuspalkkainen toimitusjohtajan virka huomioon ottaen, että toimikauden pituus oli oleva 5 v. Toim.joht. Alakarin kanssa uusittiin sopimus 30.8.1962 viiden vuoden ajaksi. Sen 3) kohtaan sisällytettiin ehto, jonka mukaan toim.joht. Alakarilla oli oikeus lukea hyväkseen eläkettä määrättäessä hänen Oy Finnlines Ltd:ssä palvelemaisensa 1.12.1947—30.6.1957 välinen aika. Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston antamassa lausunnossa todettiin, että toim.joht. Alakari on oikeutettu mainitun ajan hyväksilukemiseen v. 1962 tehdyn sopimuksen 3) kohdan mukaisesti. Samalla asiamiestoimisto viittasi asiassa kaupunginhallitukselle 13.4.1962 antamaansa lausuntoon, jossa mm. mainittiin: »Helsingin kaupungin viranhaltijain v. 1953 vahvistetun eläkesäännön 1 §:n 2 mom:n mukaisesti sopimuksen perusteella kaupungin virkaan otetulla henkilöllä on oikeus eläkesäännön mukaiseen eläkkeeseen, jollei siitä ole hänen kanssaan toisin sovittu. Siihen nähden, että sanottu määräys ei tältä osin rajoita sopimusvapautta, voidaan katsoa, että sopimuspalkkaisen viranhaltijan kanssa voidaan sopia muunkinlaisen eläkeoikeuden myöntämisestä, kuin mitä eläkesäännössä on edellytetty. Näin ollen on eläkesäännön sanotun poikkeus-

määräyksen perusteella mahdollista sopia siitä, että asianomaisen palvelusvuosiksi hyväksytään myös sellainen palvelusaika, joka eläkesäännön määräysten mukaan ei muutoin tulisi kysymykseen.» Palkkalautakunta päätti edellä olevan perusteella, että toim.joht. Alakarinen eläkesäännön mukaisesti palvelusvuosiin lisätään hänen Oy Finnlines Ltd:ssä palvelemansa aika eli 115 kk (29.12. 3294 §).

Rva Mirjam Luukkonen oli anonut kaupungin leskieläke- ja kasvatustaloustalouden mukaista perhe-eläkettä v. 1966 kuolleen miehensä dipl.ins. Martti Luukkosen jälkeen, joka oli toiminut kaupunginvaltuuston nimittämänä kaupunginvakaajana v:sta 1937 lähtien. Anomuksesta ilmeni mm., että Helsingin vakaajan toimi oli poikkeuksellisesti päätoiminen; asetuksessa oli määrätty vakauksista perittävät palkkiot, kiinteää palkkausta ei tämän lisäksi ollut, joten toimi oli sporttelivirka. Helsingin kaupunginvakaajan eläketurvasta ei ollut nimenomaisia määräyksiä. Kunnallisen eläkesäännön soveltaminen ei myöskään tässä tapauksessa ollut mahdollista. Palkkalautakunnan esittelijä totesi, että Luukkonen ei ole ollut kaupungin virkasäännön alainen eikä hän näin ollen olisi ollut oikeutettu viranhaltijain eläkesäännön mukaiseen eläkkeeseen. Hän ei myöskään ole ollut kaupungin työssä, josta hän olisi saanut varsinaisen toimeentulonsa, eikä oikeutettu eläkkeeseen työsopimussuhteessa olevien eläkesäännön mukaan. Asian laatuun nähden palkkalautakunta päätti kuitenkin esittää, että rva Luukkoselle myönnettäisiin ylimääräinen leskieläke, jolloin harkittaessa, minkä palkkaluokan mukaan kaupunginvakaajan eläke voitaisiin laskea, otettaisiin vertailukohdaksi kaupungin insinöörien virat (22.5. 968 §).

Eläkkeiden tarkistamiskysymykset. Palkkalautakunta oli kokouksessaan 15.2.1965 myöntänyt ent. vanhemmalle oikeusneuvosmiehelle Kurt Herrmannille täyden eläkkeen, jolloin sen suuruutta määrättäessä otettiin huomioon v:lta 1961—1963 verotetut virka-

sivutulot. Oikeusneuvosmies Herrman oli anonut, että eläkettä määrättäessä otettaisiin huomioon myös v:lta 1964 saadut virkasivutulot. Asiamiestoimisto ilmoitti ko. asian johdosta pyydytyssä lausunnossaan, että viranhaltijain eläkesäännön 7 §:n 1 mom:in tulkinnassa lieene ratkaiseva merkitys annettava sanoille »kunnallisverotuksessa verotettujen». Sanamuotonsa mukaan täytyy silloin olla kysymyksessä jo verotetut tulot, mistä seuraa, että kolmella virasta eroamista edeltäneellä vuodella tarkoitettaneen niitä kalenterivuotia, joilta verotus jo oli vahvistettu. Kun vanhempi oikeusneuvosmies Herrmann oli siirtynyt eläkkeelle 15.9.1964, olisi hänen virkasivutulonsa eläkkeen suuruutta määrättäessä laskettava v:ien 1961—1963 kunnallisverotuksessa verotettujen virkasivutulojen keskimäärän mukaan. Esittelijä totesi, että lautakunnan tekemä päätös oli tehty oikeilla perusteilla. Palkkalautakunta päätti hylätä anomuksen (2.1. 17 §).

Laakson sairaalan ent. johtaja Kaino Kivikanervo, Aurooran sairaalan ent. ylilääkäri Paavo Heiniö sekä Kivelän sairaalan ent. ylilääkäri Pauli Soisalo olivat valittaneet kaupunginhallitukselle palkkalautakunnan heidän eläkkeistään 9.1. tekemien päätösten johdosta esittäen, että määrättäessä eläkkeen pohjana pidettäviä palkkaetuja olisi peruspalkan lisäksi ollut luettava mukaan myös ao. henkilöiden saamat sairaalalisät sekä johtavana lääkärinä toimimisesta saadut palkkiot. Palkkalautakunta päätti kaupunginhallitukselle antamissaan lausunnoissa esittää valitukset hylättäviksi todeten, etteivät vaatimukset ko. henkilöille maksettujen sairaalalisien ja johtajan palkkioiden ottamisesta huomioon eläkkeen suuruutta määrättäessä perustu eläkesäännön määräyksiin. Kaupunginvaltuusto oli käsitellessään kokouksessaan 6.9.1961 kysymystä kaupungin sairaaloiden ja vanhainkotien lääkärin palkkauksen uudelleenjärjestelystä päättänyt, että sairaaloiden ja huoltolaitosten lääkärin eläkkeet maksetaan peruspalkan ja ikälisien yhteis-

määrästä viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Päätöksen perusteluissa mainittiin eläkkeiden osalta mm.: »Kun sairaalalisä on viranhaltijain palkkauksessa poikkeusluonteinen, sairaalapalveluksen erikoisluonteesta johtuva palkkausmuoto, mistä seikasta mm. valtionapuasituksen yhteydessä laaditussa valtiovaraminvaliokunnan mietinnössä on huomautettu, palkkalautakunta katsoo, ettei sitä olisi otettava huomioon eläkettä laskettaessa.» Sairaalalääkärien palkkakysymyksestä oli ennen kaupunginvaltuuston päätöksentekoa käyty neuvottelu-oikeudesta annetun lain edellyttämät neuvottelut mm. Suomen Lääkäriliiton kanssa, joka oli esittänyt sairaalalisan ottamista huomioon eläkepohjaa määrättäessä. Kaupunki ei kuitenkaan hyväksynyt Suomen Lääkäriliiton esitystä. Kaupunginvaltuusto oli 10.3.1965 päättänyt lisätä viranhaltijain eläkesäännön 6 §:ään uuden 2 mom:n, jonka mukaan palkkaetuna oli otettava huomioon viranhaltijan eroamiskuukauden aikana saama peruspalkka ikälisiineen ja palohenkilöstön palomieslisä sekä viranhaltijalle kolmena viimeisenä vuonna ennen virasta eroamista, säännölliseltä työajalta maksettujen sunnuntai- ja yötyökorvausten keskimäärä kuukaudessa. Palkkalautakunnan esittelijä totesi em. päätöksiin viitaten, että koska näistä päätöksistä ei ollut tehty kunnallislain tarkoittamaa valitusta, ne olivat näin ollen saavuttaneet lainvoiman myös valittajien osalta (13.2. 292—294 §). Tyytymättöminä kaupunginhallituksen antamiin hylkääviin päätöksiin olivat em. henkilöt muutoksen aikaansaamiseksi valittaneet Uudenmaan lääninhallitukselle (17.4. 736—738 §), jonka hylkäävät päätökset merkittiin tiedoksi (2.10. 2710, 2711 §, 23.10. 2872 §). Korkeimmalle hallinto-oikeudelle tehtyjen valitusten johdosta palkkalautakunta kaupunginhallitukselle antamissa lausunnoissaan ko. eläkeasioissa aikaisemmin esittämänsä perusteella esitti valitukset hylättäviksi (16.10. 2847—2849 §).

Vesilaitoksen koneenhoitajana toiminut

Eino Saastamoinen oli kaupunginhallitukselle esittämässään anomuksissa pyytänyt, että hänelle luettaisiin eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi myös ne vuodet, joiden aikana hän oli toiminut kaupunginhallituksen vuosijäsenenä. Viitaten Saastamoisen samaa asiaa koskevan aikaisemman anomuksen johdosta v. 1954 antamaansa lausuntoon ja katsoen, ettei uusissa anomuksissa ollut esitetty mitään asiallisesti uutta, palkkalautakunta päätti jo aikaisemmin omaksumansa kannan mukaisesti esittää kaupunginhallitukselle anomusten hylkäämistä (16.1. 104 §, 22.5. 969 §).

Eräiden eläkkeiden maksamisen lopettaminen. Palkkalautakunta teki vuoden aikana useita päätöksiä kaupungin maksaman eläkkeen, leskieläkkeen tai kasvatusavun maksamisen lopettamisesta sen johdosta, että ao. eläkkeensaaja oli valinnut kunnallisen eläkelaitoksen eläkkeen.

Virkaluettelon painattamiskysymys. Palkkalautakunta oli päättänyt 28.11.1966 hyväksyä virkasäännön 1 §:n 3 mom:n edellyttämäksi virkaluetteloksi eripainoksen v:n 1967 talousarvioon sisältyvästä kaupungin vakinaisten ja tilapäisten virkojen sekä työsuhteisten toimien asianmukaisesti täydennetyn luettelon. Koska kuitenkin vuoden alussa erillisenä julkaistava virkaluettelo osoittautuisi melko pian epätydyttäväksi, palkkalautakunta päätti esittää kaupunginhallitukselle, että luettelon painattamisesta luovutaisiin kertomusvuoden osalta (23.1. 173 §).

Lisäksi päätettiin myöhemmin esittää, että erillisen virkaluettelon julkaisemisesta luovuttaisiin kokonaan ja se korvattaisiin mainitulla talousarvion virkaliitteellä (27.11. 3132 §).

Työ- ja palkkaussopimuslomakkeiden uusiminen. Kaupunginhallitus vahvisti 2.9.1965 työ- ja palkkaussopimuslomakkeet. Tämän jälkeen oli palvelusehtoasioissa tapahtunut yleistä kehitystä ja toisaalta esiintynyt vaatimuksia varsinkin työsopimuslomakkeen uusimisesta sellaiseksi, että se soveltuisi käytettäväksi sekä työntekijöiden että toimi-

henkilöiden osalta. Palkkalautakunta päätti esittää työsuhteessa olevan henkilön työsojmuslomakkeen täyttöohjeineen ja sopimus-palkkaisen viranhaltijan palkkaussopimuk-sen tarkistettavaksi ja kaupunginhallituksen vahvistettavaksi (12.6. 2064 §).

Ns. 3-kaatokipillä varustettujen lista-autojen tuntiajotaksan vahvistaminen. Palkkalauta-kunta päätti, että voimassa olevan lista-autojen ajotaksan lisäksi maksetaan tuntiajossa 75 p tunnilta, jos auto on varustettu ns. 3-kaatokipillä. Korotus on voimassa päätöstä ensiksi seuraavan palkkakauden alusta lukien siihen asti, kunnes nykyisen tuntiajo-taksan voimassaolo lakkaa (12.6. 2063 §).

Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksan vahvistaminen käytettäväksi kaupungin töissä. Maistraatti oli vahvistanut kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksan 18.11.1967. Tämän jälkeen oli kaupungin ja Helsingin kun-nallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteis-järjestön kesken käydyissä neuvotteluissa päästy yksimielisyyteen taksasta, jossa em. maistraatin vahvistamaa taksaa alentavana tekijänä oli otettu huomioon kustannukset, joita kaupungille aiheutui sen vuoksi, että lista-autonkuljettajat ovat työsojmusuh-teessa kaupunkiin. Alennuksen määräksi so-vittiin sama kuin tähänkin asti käytössä ollut eli 80 p tunnilta, sillä ehdolla että seuraavan taksantarkistuksen yhteydessä asia otettaisiin perusteellisesti selvitettäväksi ottaen myös huomioon ko. henkilöryhmän sosiaali-kustannusten kehitys tähänastisen tariffin voimassaoloaikana. Lisäksi sovittiin, ettei edellä olevaan lautakunnan päätöksen lisä-korvauksen maksamisesta 3-kaatokipillä va-rustetuista autoista esitetä muutosta (27.11. 3139 §).

Lausunnot. Edellä eri asioiden yhteydessä antamiensa lausuntojen lisäksi palkkalauta-kunta antoi kaupunginhallitukselle lausunto-ja asioista, joista mainittakoon mm. seuraa-vat: palolaitoksen esitys sammakkomiehille maksettavan sukellusrahan korottamiseksi (9.1. 51 §); kaupunginorkesterin käyrätor-

vensoittajaryhmän eräät virkajärjestelyt (23. 1. 170 §); Outamon vastaanottokodin toi-minnan laajentamisen aiheuttamat virkajär-jestelyt (30.1. 198 §); virkojen ja toimien pe-rustaminen Haagan ammattikoulun toimin-nan aloittamisen johdosta sekä erikoisam-mattikoulussa toimintansa alkaviin ammatti-oppilaitoksiin (30.1. 207 §, 6.3. 489 §, 12.5. 929 §); ulkopuolisen konsultoivan laborato-riolääkärin palkkaaminen Laakson sairaa-laan sekä amanuenssien ja lääkäriapulaisien palkkaaminen kaupungin sairaaloihin (13.2. 333 §, 12.5. 939 §, 21.8. 2404 §); keskuspesu-lan eräiden pesuapulaisten valitukset heidän palkkaustensa tarkistamista koskevassa asi-assa (20.2. 365 §, 19.6. 2093 §); valitus läänin-hallituksen johtajaopettajien kuunteluvelvol-lisuuden korvaamisesta tekemän päätöksen johdosta (20.2. 396 §); uusien ammattikou-lujen suunnittelutyön korvaaminen labora-toriokoulun ja kirjapainokoulun rehtoreille (20.2. 401 §); työnjohtajan tehtävien järjes-tely Laakson sairaalassa (6.3. 459 §); alue-lääkärin kotikäyntipalkkioiden tarkistami-nen (6.3. 487 §); Vaihetyökeskus-nimisen päivähuoltolan perustamiseen liittyvät hen-kilöjärjestelyt (6.3. 492 §); ammattienylitar-kastajan viran julistaminen haettavaksi omin palkkavaatimuksin (13.3. 548 §); palkkojen yleiskorotuksen soveltaminen teurastajien teurastuspalkkioiden osalta (3.4. 640 §); eräi-den lastentarhanjohtajien vuosi- ja sairaus-lomien myöntäminen (10.4. 759 §); virastojen ja laitosten esitykset uusien tp. virkojen mer-kitsemisestä v:n 1968 talousarvioon ym. (19.6. 2092 §, 21.8. 2436 §); kaupungin eläin-lääkärien juhlapäivä- ja viikonloppupäivys-tyksen järjestely ja päivystyskorvaukset (19.6. 2095 §); II eläkeikäkomitean mietintö virkojen ja töiden sijoittamisesta poikkeuk-sellisiin eläkeikäluokkiin (21.8. 2402 §); rva Eira Salmelan korvaushakemus (4.9. 2543 §); kysymys palolaitoksen siivoojan palkkauk-sesta ja muista sosiaalisista etuisuuksista (11.9. 2576 §, 27.11. 3103 §); Kaupunkiliiton valtuuttaminen neuvottelemaan kaupungin

puolesta työajan lyhentämistä koskevissa kysymyksissä (18.9. 2612 §); eräiden virkojen nimikkeiden lisääminen viranhaltijain eläkesäännön poikkeukselliseen eläkeikäluokkaan (25.9. 2644 §); Haagan ammattikoulun osastonjohtajille myönnettävät opetusvelvollisuuden vähennykset (9.10. 2758 §); musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston eräiden virkojen uudelleenjärjestely (9.10. 2781 §); ns. määrävuosikorotuksen vaikutus kansakoulunopettajien kunnanpalkkaan (9.10. 2782 §); erivapauden myöntäminen eräille rakennusviraston insinöörien virkojen haltijoille (16.10. 2819 §); hoivatyötyyppisten vanhainkotien lääkäreiden oikeus potilaiden hoitoon yksityispaikoilla (30.10. 2905 §); jakoperusteiden tarkistaminen liikelaitosten eläkekustannusten osalta (30.10. 2927 §); kaupungin sairaanhoitolaitosten apteekkitoiminnan aloittaminen (6.11. 2989 §); lisäkorvauksen suorittaminen kir-

jastoauton kuljettajana toimivalle kirjastoapulaiselle (13.11. 3002 §); ikälisien suorittaminen virkasäännöstä poikkeavilla perusteilla Suomen Kansallisoppperan orkesterista kaupunginorkesteriin siirtyville soittajille (20.11. 3068 §); eläke- ja ikälisäasiain käsittelyn uudelleenjärjestely palkkalautakunnan toimistossa ja siitä johtuvat virkojen järjestelyt sekä tp. viran perustaminen luontoissuoritusasioiden käsittelyä varten (4.12. 3176, 3177 §); kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden päihdyttävien aineiden väärinkäytöstä aiheutuvien ongelmien käsitteleminen (29.12. 3285 §); maistraatinsihteerin ja maistraatin arkistonhoitajan valitukset eläkepalkkaluokkien vahvistamista koskevassa asiassa (29.12. 3292, 3293 §) sekä sairaaloissa harjoittelijoina toimiville kotitalousopettajaopiston oppilaille suoritettavan palkkion korottaminen (29.12. 3296 §).